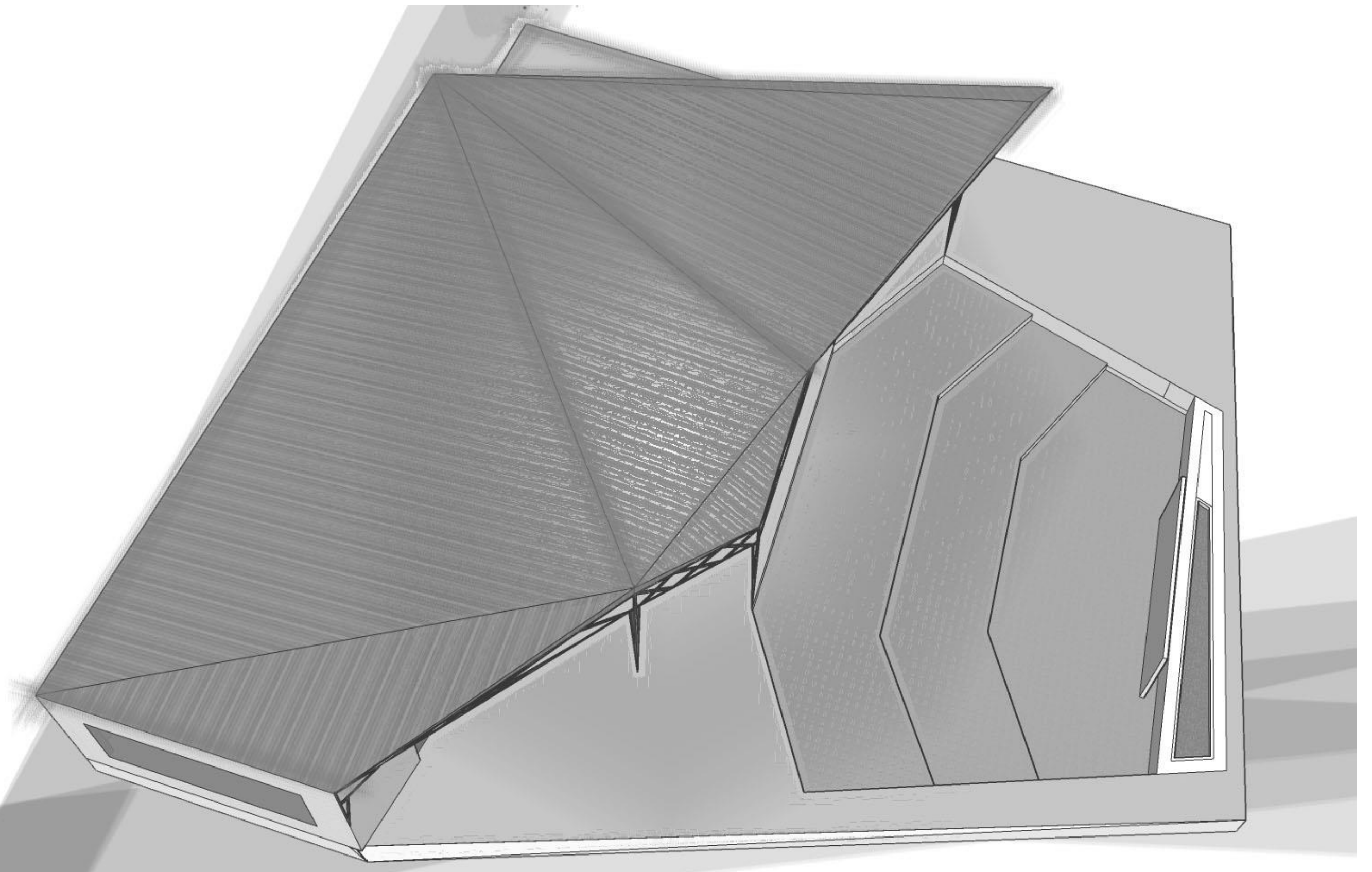

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ/
ΕΜΠΟΡΙΚΟ
ΚΕΝΤΡΟ
ΣΤΟ
ΚΕΝΤΡΟ
ΤΩΝ
ΣΕΡΡΩΝ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
ΑΠΟ ΤΟΝ ΦΟΙΤΗΤΗ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟ
ΧΑΤΖΟΓΛΟΥ
Α.Μ.6294

ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ
ΔΕΣΠΟΙΝΑ
ΛΑΓΟΓΙΑΝΝΗ

ΣΕΡΡΕΣ 2020

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εισαγωγή

Ιστορικά στοιχεία

- Ο κινηματογράφος στις Σερρες

Ο κινηματογράφος «Κρόνιο»

Χαρτες

Το Πολιτιστικό / Εμπορικό Κέντρο

Αρχές σχεδιασμού

Φέρων οργανισμός κτιρίου

Κατασκευαστική αναλυση

Καταλογος σχεδιων

Βιβλιογραφια

«Κινηματογράφος ονομάζεται η συσκευή με την οποία προβάλλονται σε οθόνη ειδικές φωτογραφικές εικόνες με ταχύτατη διαδοχή, ώστε να δημιουργούν στον θεατή την εντύπωση της κίνησης. Αργότερα πήραν το ίδιο όνομα και οι αίθουσες μέσα στις οποίες γίνονται οι προβολές αυτές. Παλαιότερα υπήρχαν δύο είδη κινηματογράφου: ο βουβός και ο ηχητικός. Ο κινηματογράφος είναι η τέχνη που αναπαριστά πιστά τις κινήσεις που έχουν φωτογραφηθεί. Είναι η έβδομη τέχνη, γιατί κατορθώνει να μας δημιουργεί συγκινήσεις και να απασχολεί την σκέψη μας.»

Απόσπασμα απο περιοδικό «ΓΙΑΤΙ»

Ιστορικά στοιχεία

Ο κινηματογράφος στις Σέρρες

Η πόλη των Σερρών ευτύχησε να έχει μέσα στην δεκαετία του 1960 θερινούς κινηματογράφους που έγραψαν ιστορία, τόσο με τα έργα που πρόβαλαν, όσο και με τα εισιτήρια που έκοψαν. Τις «πιένες» που γνώρισαν, τουλάχιστον στα φιλμ εκείνα που άφησαν μέχρι και σήμερα ζωντανές αναμνήσεις σε όλους μας. Οι γνωστοί θερινοί κινηματογράφοι τη δεκαετία του 1960 ήταν οι εξής: ΡΕΞ, με την κεντρική του θέση πάνω στη λεωφόρο Μεραρχίας και δίπλα ακριβώς από το εξοχικό κέντρο του Λευτέρη Ιωαννίδη, συνδύαζε «τον άρτο και τα θεάματα».

Ο ΕΣΠΕΡΟΣ, τα ΤΙΤΑΝΙΑ, που ήταν μια τεράστια πλατεία, αποτραβηγμένα κοντά στο κέντρο του Καρεκλά και στην άκρη του κέντρου του Μαρτίνοβιτς, συνδύαζαν το φαγητό με την διασκέδαση. Και απέναντι τους τα ΔΙΟΝΥΣΙΑ με την επίσης τεράστια πλατεία, μιά ολόκληρη γωνία, ένα τεράστιο οικόπεδο αφιερωμένο στην καλοκαιρινή διασκέδαση των Σερραίων.

Το ΟΛΥΜΠΙΟΝ, και το νεώτερο ως τότε ΑΝΕΣΗ, που βρισκόταν κολλητά στο χειμερινό κινηματογράφο ΑΣΤΕΡΙΑ, χώρος που υπάρχει μέχρι σήμερα και χρησιμοποιείται για θεατρικές παραστάσεις και προβολές, ριζικά ανακαινισμένος.

Σήμερα, πάνω από τριάντα χρόνια αργότερα από την εποχή εκείνη, όλα έχουν αλλάξει. Με πρώτες τις γειτονιές όπου βρίσκονταν οι κινηματογράφοι, οι οποίοι εξαφανίστηκαν τελείως. Το μόνο που έχει απομείνει είναι το θερινό σινεμά του δήμου.

Ο δήμος Σερρών, έχει υπό την αρμοδιότητά του δύο κινηματογράφους, το θερινό σινεμά και τα «Αστέρια». Το δημοτικό θερινό σινεμά άρχισε να λειτουργεί το 1985 σε μιά πανέμορφη περιοχή της πόλης των Σερρών, την κοιλάδα των αγίων Αναργύρων, ένα πάρκο διαμορφωμένο από τον δήμο και πνιγμένο στο πράσινο, το οποίο συγκεντρώνει κάθε καλοκαίρι την πλειοψηφία των Σερραίων, που το επισκέπτονται για να απολαύσουν την φύση, την δροσιά και τους ποικίλους τρόπους διασκέδασης που προσφέρει – αθλητικές εγκαταστάσεις, πισίνες, κλειστό γυμναστήριο και κολυμβητήριο, μονοπάτια για περπάτημα, κέντρα διασκέδασης.

Το σινεμά είναι χωρητικότητας 300 ατόμων, και κάθε καλοκαίρι εκτός από τις κινηματογραφικές προβολές που πραγματοποιεί με ταινίες της κάθε σαιζόν, αλλά και παλαιότερες που σημείωσαν επιτυχία στην Ελλάδα και παγκοσμίως, φιλοξενεί και θεατρικές παραστάσεις, μουσικές συναυλίες και άλλες δημόσιες εκδηλώσεις.

Το δημοτικό θερινό σινεμά εντάχθηκε το 1997 στο Εθνικό Δίκτυο Θερινών Κινηματογράφων.

Τα «Αστέρια», είναι μία ιστορική αίθουσα που γνώρισε μεγάλες στιγμές στο παρελθόν. Στόχος του δήμου ήταν να γίνει εξ' αρχής ένα σύγχρονο κινηματο-θέατρο πολλαπλών πολιτιστικών χρήσεων, όπου πιθανόν να λειτουργήσει και το δημοτικό Ωδείο. Εκτός από τα «Αστέρια και το «Κρόνιο», ο τρίτος μεγάλος κινηματογράφος της πόλης ήταν το «Πάνθεον», ο οποίος έπεσε υπερ του βωμού των νέων οικοδομών.

Ο κινηματογράφος «Κρόνιο»

Ο χειμερινός κινηματογράφος «Κρόνιο» χτίστηκε το 1931 από τον κ. Περιστέρη Κωστόπουλο (1888 – 1959) συνεργαζόμενος αρχικά με τον Νίκο Κασάπη και αργότερα με τον Νίκο Κανάκη. Στον ίδιο εκείνο χώρο όπου τα προηγούμενα καλοκαίρια στήνονταν μια πρόχειρη ράμπα για τα θεατρικά μπουλούκια που περιόδευαν την ελληνική επαρχία, αλλά και τους θιάσους περιωπής, οι οποίοι ήταν αναγκασμένοι να αποδέχονται τις φρικτές συνθήκες δουλειάς που τους πρόσφερε η φτωχική, αγροτική επαρχία. Σχεδιάστηκε από τον αυστριακό μηχανικό Λαδίσλαο Αντ. Ράιζερ. Ο χρόνος που χρειάστηκε για την κατασκευή του ήταν περίπου έξι μήνες, με την χρήση ταχύπηκτου τσιμέντου, το οποίο ο ίδιος ο Ράιζερ φέρνει κατευθείαν από την πατρίδα του ώστε να επισπευθούν οι εργασίες αποπεράτωσης του κτιρίου. Ο σχεδιασμός της σκηνής γίνεται σύμφωνα με τις επιταγές της τότε νεώτερης γερμανικής επιστήμης. Ο ίδιος σχεδίασε και τον κινηματογράφο «Έσπερος» καθώς και μερικά επιβλητικά μέγαρα αστών της εποχής, όλα δείγματα ενός αρχιτεκτονικού εκλεκτισμού,

ορισμένα απο τα οποία επέζησαν μέχρι σήμερα. Λίγο πριν τα εγκαίνια του καινούριου κινηματογράφου, διαβάζουμε σε μια εφημερίδα της εποχής:

«Αθόρυβα και χωρίς ρεκλάμα έγινε το «ΚΡΟΝΙΟ» μια πραγματική πρόοδος για την πόλιν μας. Το θέατρο αυτό είναι εφάμιλλον των ευρωπαϊκών θεάτρων και καμιά μακεδονική πόλις ούτε η Θεσσαλονίκη, απέκτησε τέτοιαν οικοδομήν με σκηνή συγχρονισμένη και ευρύχωρη, με αίθουσα κομψή, που μπορεί να χωρέσει πάνω απο 800 θέσεις. Ο κ. Περιστέρης που ανέλαβε αυτό το τόσο σημαντικό για την πόλη μας έργο είναι άξιος πολλών συγχαρητηρίων. Κατόρθωσε και στόλισε την πόλη μας μ' ένα αληθινό οικοδομικό αριστοτέχνημα, που μας κάνει να ελπίζουμε πως θα δώσει μια νέα φόρμα στην πνευματική ζωή του τόπου μας. Το «Κρόνιο» ως κινηματογραφική αίθουσα είναι απο τις πιο σπάνιες. Ένα πρώτης τάξεως χειμερινό και θερινό κινηματοθέατρο. Είναι κατασκευασμένο με τέτοιο τρόπο ωστε να μπορεί το καλοκαίρι να ανοίγει η στέγη του. Για την οικοδομή αυτή είναι άξιος συγχαρητηρίων και ο μηχανικός κ. Ράιζερ, που εργάστηκε με όλη του τη διάθεση και τον ζήλο για να μας παραδώσει ένα θέατρο απο τα τελειότερα.»

Πάντως ο Π. Κωστόπουλος θα προτιμήσει να κάνει το ξεκίνημα του κινηματοθέατρου όχι με μια κινηματογραφική επιτυχία αλλά με το ανέβασμα μιάς θεατρικής παράστασης και με πρωταγωνιστή τον θεατρικό ηθοποιό που αγγίζει κιόλας τα όρια του θρύλου: Αιμίλιο Βεάνη.

Το Κρόνιο υπήρξε ίσως η ωραιότερη και πιο προηγμένη για την εποχή της, απο κάθε άποψη, κινηματογραφική αίθουσα, που θα εντυπωσιάσει ακόμη περισσότερο την επόμενη χρονιά και με μια άλλη πρωτοτυπία: με τα άριστα μηχανήματα του «ομιλούντος» πια κινηματογράφου.

«Αφού η πόλη μας απέκτησε ένα πρώτης τάξεως κινηματοθέατρον, του οποίου όμοιον εις καμ'λιαν άλλην επαρχιακήν πόλιν της Ελλάδος δεν υπάρχει, ήδη η διεύθυνσις του συνεχίζουσα το προοδευτικόν της έργον εγκατέστησεν εις αυτό μηχανήματα ομιλούντος κινηματογράφου του τελειότερου συστήματος «Αμερικαν Ηλεκτρικ» με απόδοσιν θαυμάσιαν»

Γράφει η εφημερίδα Αλήθεια της 17 – 1 – 1932

Λειτουργήσε απο το 1936 έως το 1940 ως κινηματοθέατρο και ως κινηματογράφος συγχρόνως. Την εποχή που λειτουργούσε ως κινηματοθέατρο πέρασαν ηθοποιοί όπως η Αλίκη Βουγιουκλάκη, ο Δημήτρης Χορν, η Τζένη Καρέζη, η Κάτια Αναλύτη, ο Κώστας Ριζόπουλος και πολλοί άλλοι διάσημοι και μή ηθοποιοί της αποχής εκείνης. Ο κινηματογράφος αυτός αποτελείται κυρίως απο την πλατεία και τον εξώστη, που είναι τα βασικά και σημαντικότερα μέρη του κινηματογράφου. Στην πλατεία υπάρχουν 400 καθίσματα ενώ στον εξώστη άλλα 150. Το κτίριο είναι χτισμένο σε οικόπεδο 1000 τετραγωνικών μέτρων, συμπεριλαμβανομένου και του κοινόχρηστου χώρου που υπάρχει. Τα έξοδα που δαπανήθηκαν ωστε να κτιστεί, να χρωματιστεί και να αγοραστούν τα κατάλληλα μηχανήματα και λοιπά εξαρτήματα, ανέρχονταν σε 1.000.000 δραχμές την εποχή εκείνη.

Στα τελευταία χρόνια της τουρκοκρατίας, ήταν χώρος συσσιτίου των άπορων Τούρκων μαθητών, που φοιτούσαν στο διπλανό σχολείο επί της οδού Τσαλοπούλου, σήμερα γνωστό ως 8ο δημοτικό σχολείο. Με την απελευθέρωση το 1913, το κτίριο απέκτησαν και αναδιαμόρφωσαν ως καφενείο οι αδελφοί Καράμπελα, οι οποίοι είχαν έρθει απο τον Πύργο της Ηλείας για να κάνουν την τύχη τους στις λεγόμενες «νέες χώρες», δίνοντας του και την ονομασία αυτή, δανεισμένη απο ένα τοπωνύμιο της ιδιαίτερης πατρίδας τους. Λίγο πριν το 1920 θα το αγοράσει απο αυτούς ο Περιστέρης Κωστόπουλος, όπου θα διαμορφώσει και τον διπλανό χώρο σε καλοκαιρινό καφενείο. Στους μήνες του καλοκαιριού πρόσθετε μια οθόνη, τοποθετούσε μια μηχανή προβολής και με την συνοδεία πολλές φορές και ζωντανής μουσικής απο την ορχήστρα του καλοκαιρινού καφενείου, ο χώρος λειτουργούσε ως ομώνυμος κινηματογράφος. Εκεί που τελείωνε το καφενείο και άρχιζε η μάντρα περίφραξης, ο ιδιοκτήτης έστησε μια υπαίθρια θεατρική σκηνή, που την ονομάτισε στην αρχή με το όνομα του καφενείου, «Κρόνιο», και στην συνέχεια όλα μαζί: θερινό καφενείο, κινηματογράφος και θεατρική σκηνή, τα ονόμασε «Κήπος Ομόνοιας». Σε αυτήν την υπαίθρια σκηνή, με καθίσματα που πρόσθεταν και αφαιρούσαν κάθε τόσο απο το διπλανό καφενείο, παίζονταν οι πρώτες θεατρικές παραστάσεις,

μετα την μικρασιατική καταστροφή, εφ' όσον το επέτρεπε ο καιρός, και εάν οι καιρικές συνθήκες χαλούσαν ή κατα την διάρκεια του χειμώνα, τότε οι παραστάσεις μεταφέρονταν, ή ξεκινούσαν εξ' αρχής στο διπλανό καφενείο, πράγμα που διευκρινίζονταν και με σχετικές ανακοινώσεις:

«Εν περιπτώσει κακοκαιρίας η παράστασις θα δοθεί εντός αιθούσης.»

Απο την Παρασκευή 3 Απριλίου 1925, ο Π. Κωστόπουλος βιάζεται να τοποθετήσει τις «τεχνικές εγκαταστάσεις» που ενοικιάζει απο το χειμερινό «Πάνθεον», «εις την πλατείαν του καφενείου Κρόνιο, όπου άρχονται καθημερινά παραστάσεις με ταινίας εκλεκτάς, θέσεις ανέτους, περιποίησιν αρίστην. Την εξέλιξιν της ταινίας επί της οθόνης θα συνοδεύει η γλυκήτατη εις αρμονίαν και θαυμάσια εις μουσικήν εκτέλεση της

ορχήστρας του «Κρόνιου». Περισσότερο απο κάθε άλλη φορά οργανωμένος αυτό το καλοκαίρι ο «Κήπος Ομόνοιας» με το ομώνυμο θέατρο, που φαίνεται πως έχει, τουλάχιστον προς το παρόν, αντικαταστήσει τον κινηματογράφο, φιλοδοξώντας να διατηρήσει τον τίτλο του «περικαλλούς» καλοκαιρινού κέντρου με την μοναδική του δροσιά, τον φυσικό καταπράσινο διάκοσμό του, που μοσχοβολάει απο το γιασεμί και το αγιόκλημα. Στα χρόνια της κατοχής, μαζί με εκατοντάδες Σερραίους, θα φύγει κι αυτός για την Αθήνα, όπου στα δύσκολα εκείνα χρόνια θα περάσει φρικτές δοκιμασίες δουλεύοντας σαν αποθηκάριος στον Γύζη. Το 1945 επιστρέφει στην πόλη των Σερρών, διαλύει το συμφωνητικό του με τον Ν. Κασάπη, τον οποίο αποζημιώνει, και γίνεται έτσι ο κύριος μιας τεράστιας ακίνητης περιουσίας με αιχμή την επιχείρηση κινηματογράφων «Κρόνιο» και «Έσπερο». Πέθανε στις 8 -2 -1959 και θάφτηκε στο Ά νεκροταφείο Αθηνών. Μήν έχοντας απογόνους, κληροδότησε τα δυο καφενεία και τους δυο κινηματογράφους στο γηροκομείο Σερρών. Παράλληλα, λίγο έξω απο την πόλη των Σερρών στο χωριό Γάζωρος, ένας άλλος επαγγελματίας αρχίζει να κάνει δειλά βήματα στον τομέα της ψυχαγωγίας και του κινηματογράφου. Ο ίδιος αργότερα θα αποκτήσει τον κινηματογράφο Κρόνιο και οι απόγονοί του θα τον δουλεύουν μέχρι και σήμερα, όπου εν έτει 2019 είναι και ο τελευταίος εν ζωή κινηματογράφος στην πόλη. Αυτός ο παθιασμένος άνθρωπος του οποίου το όνομα είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με τις «κινηματογραφικές δεκαετίες» του 1960. '70,'80, είναι ο Σωτήρης Μορφακίδης. Ο ίδιος, ανήκει στην χορεία αυτών των ανθρώπων, των οποίων η ζωή διαμορφώνει ένα κομμάτι της καθημερινής μας ιστορίας. Είναι, θα λέγαμε. Το ανθρώπινο κομμάτι της ιστορίας. Γεννηθείς το 1933 στο Γάζωρο Σερρών από προσφυγες της Θράκης, αναγκάζεται κατα την διάρκεια τοπυ εμφυλίου να μετακινηθεί σε συγγενικό σπίτι στη Δράμα, ωστε να γλιτώσει απο τους αντάρτες. Εκεί έμαθε την τέχνη του ηλεκτρολόγου, και στην ηλικία των 19, αφού γύρισε στον τόπο καταγωγής του άνοιξε δική του ταβέρνα, τον «πλατανο». Δουλεύοντας την ταβέρνα και οργανώνοντας μουσικές και θεατρικές παραστάσεις στον χώρο της, γνωρίζει κάποιον υπεύθυνο κάποιου θιάσου ο οποίος του πρότεινε να στήσει κινηματογράφο. Παραθέτουμε μέρος απο ηχογραφημένη συνέντευξη του στον δημοσιογράφο Κώστα Πασχάλη.

«...Τότε γνώρισα κάποιον Ασλανίδη, υπεύθυνο σε ένα «μπουλούκι», που νοίκιας ετο μαγαζί μου για παραστάσεις. Αυτός μου είπε κάποια στιγμή: «γιατί δεν στήνεις έναν κινηματογράφο, εδώ είναι τα λεφτά». Στο μεταξύ ένας προμηθευτής ονόματι Ανδρεάδης, μέτοχος στον κινηματογράφο «Αττικόν» της Δράμας. Του μετέφερα την ιδέα του Ασλανίδη και αυτός μου είπε «προχώρα, μη το σκέφτεσαι, θα σου κάνω εγώ τις γνωριμίες». Έτσι το 1954 έστησα τον κινηματογράφο στον χώρο της ταβέρνας. Αγόρασα μία μηχανή «πέτερ» πέντε ίππων και μια γεννήτρια για να λειτουργήσουμε τη μηχανή προβολής. Δέν είχαμε τότε ρεύμα. Τα λεφτά που έδωσα ήταν γύρω στις 20000 (δραχμές). Με βοήθησε ο πατέρας μου, είχε ένα αποθεματικό, μου το έδωσε. Υπέγραψα και ένα γραμμάτιο για να πάρω τη γεννήτρια απο τις Σέρρες. Την καμπίνα προβολής την κατασκεύασα απο έξω, στην πλευρά του ακάλυπτου για να κερδίσω χώρο μέσα στην αίθουσα. Το δάπεδο ήταν με τσιμέντο. Η αίθουσα έπαιρνε γύρω στα διακόσια καθίσματα. Τα περισσότερα τα είχα από την ταβέρνα. Για την θέρμανση είχαμε δυο μεγάλες σόμπες, βαρέλια. Στις προβολές γινόταν το έλα να δείς, ήταν ο ένας πάνω στον άλλο. Το εισιτήριο ήταν φθινό και από την άλλη ο καπνός τότε είχε ψηλές αποδόσεις (ο Γάζωρος ήταν και παραμένει καπνοχώρι). Κάναμε δύο παραστάσεις την μέρα, στις 5 και στις 7. Προβάλαμε αμερικάνικες, γαλλικές και ελληνικές ταινίες. Ο «κακός χαμός» γινόταν με τις ελληνικές. Τις κόπιες τις παραλαμβάναμε με το τρένο απο τον σταθμό του Γαζώρου. Τις κρατούσαμε για μια εβδομάδα και μετά τις επιστρέφαμε. Κάποιες απο αυτές που ήταν χιλιοπαιγμένες, τις ανοίγαμε και τις «μπολιάζαμε». Δέν ήταν λίγες οι φορές που οι κόπιες κόβονταν κατα τη διάρκεια της προβολής. Ήμουν ο πρώτος που άνοιξε κινηματογράφο στην επαρχία Φυλλίδας. Μετά απο μένα άνοιξαν στην Ζίχνη, την Πεντάπολη και το Ροδολείβος.» Με την κρίση που παρατηρήθηκε στην αγορά του καπνού, μερικά χρόνια αργότερα, έκλεισαν πολλοί κινηματογράφοι, και τελικά έμεινε μόνο ένας στην περιφέρεια των Σερρών, που δούλευε απο τα προπολεμικά χρόνια και βρισκονταν στην Νιγρίτα. Εκεί συνέχισε να εργάζεται σαν μηχανικός προβολων ο Σ. Μορφακίδης για δύο χρόνια, ενώ συνέχισε στην πόλη των Σερρών και στον κινηματογράφο «τα Αστέρια», των οποίων έγινε αργότερα διαχειριστής έναντι ενοικίου. Ακολούθησε η συνεταιρική διαχείριση του «Κρόνιου», πάλι έναντι ενοικίου, θέση από την οποία και συνταξιοδοτήθηκε.

«Περάσαμε δύσκολες εποχές.» λέει ο ίδιος, «Η τηλεόραση ήταν η αρχή της κρίσης. Η πτώση στα εισιτήρια ήταν κατακόρυφη. Οι κινηματογράφοι έκλειναν ο ένας μετά τον άλλον. Άν καταφέραμε να επιβιώσουμε το οφείλουμε στην πολύ προσωπική μας δουλειά. Ακόμη και την καθαριότητα της αίθουσας εμείς την αναλαμβάναμε. Όλη μου η ζωή ήταν ο κινηματογράφος. Αγάπησα αυτό το επάγγελμα και αυτό με αντάμειψε. Όμως τίποτα δέν χαρίζεται. Οι δουλειές θέλουν υπευθυνότητα, σοβαρότητα και μεράκι. Εμείς τα καταφέραμε και σήμερα είμαστε υπερήφανοι με τον συντάιρό μου γιατί τα παιδιά μας κρατούν τον τελευταίο κινηματογράφο στις Σέρρες.»

Το «Κρόνιο», τόσο το καφενείο όσο και το κτίριο του κινηματογράφου, υπήρξαν χώροι ιδιαίτερα αγαπητοί σε πολλές γενιές Σερραίων και ως τέτοιοι θα πρέπει να διατηρηθούν ως έχουν. Εξάλλου δέν υπάρχουν πολλά κτίρια που εξακολουθούν να διατηρούν το χρώμα τους μέσα στον κυκεώνα τσιμέντου και της καθημερινής αισθητικής μας δοκιμασίας. Τα νεοκλασσικά κτίρια που γλίτωσαν είναι ελάχιστα. Οι κινηματογράφοι

που μένουν στην παιδική μνήμη των παλαιότερων, εξαφανίστηκαν εν ονόματι του προσωπικού κέρδους.

Το κτίριο του κινηματογράφου Κρόνιο βρίσκεται στο κέντρο της πόλης των Σερρών επί της οδού Περιστέρη Κωστόπουλου και λεωφόρου Μεραρχίας, ανάμεσα σε κέντρο διασκέδασης και διάφορα εμπορικά καταστήματα. Το κτίριο έχει την πρόσωψη του επι της οδού Περιστέρη Κωστοπούλου η οποία είναι πεζόδρομος, και συνορεύει με την λεωφόρο 10^{ης} Μεραρχίας η οποία επίσης πεζοδρομήθηκε πρόσφατα. Απέναντι απο το βόρειο όριο του οικοδομικού τετραγώνου βρίσκεται το δημαρχείο Σερρών και στην συνέχεια η κεντρική πλατεία «Ελευθερίας».

Το κτίριο έχει πλάτος 15,35 μέτρα επί της όψεως του και 32,83 μέτρα μήκος, ενώ υπάρχουν ακόμα 5,35 μέτρα αχρησιμοποίητου στεγασμένου χώρου στο βάθος του οικοπέδου. Το συνολικό εμβαδόν του κτιρίου είναι 512,52 τετραγωνικά μέτρα. Η μοναδική εμφανής όψη του αποτελεί την κύρια πρόσοψη και την είσοδο σε αυτό, και έχει πλέον κριθεί διατηρητέα. Συγκεκριμένα, στις 14 Ιουνίου 2007, η διοίκηση του γηροκομείου στο οποίο υπάγεται η ιδιοκτησία του κτιρίου, πρότεινε:

«Διατήρηση τμήματος της όψης του υπάρχοντος κτιρίου και συγκεκριμένα του νοτίου τμήματος του κινηματογράφου που περιλαμβάνει την είσοδο, τον προθάλαμο (φουαγιέ) το "γκισέ" έκδοσης εισιτηρίων και τον χώρο αναμονής. Το τμήμα αυτό της όψης του παλιού κτιρίου είναι και το περισσότερο ενδιαφέρον από αρχιτεκτονικής άποψης. Αποτελεί δείγμα αρχιτεκτονικού εκλεκτισμού, μοντέρνας γραμμής για την εποχή του με δύο υψηλότερους όγκους ένθεν και ένθεν της πρόσοψης και χαμηλότερου μεσαίου όγκου όπου βρισκόταν και ο εξώστης που εξυπηρετούσε τον όροφο. Τα αρχιτεκτονικά στοιχεία του τμήματος αυτού της όψης του παλιού κτιρίου αναδεικνύονται και αποτελούν την βάση για την μορφολογία όλων των όψεων του κτιρίου.»

Στην ίδια όψη βρίσκεται βεράντα με τρία ανοίγματα, δύο θύρες και ένα παράθυρο, η κλίμακα επτά ριχτιών που οδηγεί στο φουαγιέ, καθώς και δύο μεγάλα κατακόρυφα ανοίγματα στις δύο πλευρές της όψης που λειτουργούσαν ως φωταγωγοί, τα οποία έχουν καλυφθεί με ευτελή υλικά. Σήμερα παρατηρούνται δύο επιμήκης ημιμόνιμες κατασκευές στις δύο πλευρές της βεράντας, που πιθανότατα να χρησιμεύουν ως στέγαστρα. Ακριβώς κάτω απο αυτά βρίσκονται πινακες μέσα στους οποίους παρουσιάζονται οι αφίσες με τις προβαλλόμενες ταινίες. Η είσοδος γίνεται με τρεις διπλές θύρες, οι οποίες καλύπτουν άνοιγμα 4,87 μέτρων και οδηγούν στο φουαγιέ. Εκεί λειτουργεί το κατάστημα του κινηματογράφου. Απο εκεί δύο θύρες σε κάθε μεριά του κτιρίου οδηγούν στον χώρο προβολών, ενώ υπάρχει και τρίτη θύρα στην μέση του κεντρικού τοίχου η οποία είναι καλλυμένη και δέν χρησιμοποιείται. Δύο κλιμακοστάσια, ένα σε κάθε μεριά, οδηγούν στον εξώστη, στο δωμάτιο που βρίσκονται τα μηχανήματα προβολής, και σε τρίτο κλιμακοστάσιο το οποίο οδηγεί στο δώμα. Στον κεντρικό χώρο προβολών υπάρχουν τα 400 καθίσματα τοποθετημένα έτσι ώστε να υπάρχουν τρεις οδεύσεις προς την σκηνή. Παρατηρείται διάκοσμος της εποχής, Από τον χώρο του εξώστη ξεκινούν διάδρομοι κατα μήκος του κτιρίου οι οποίοι καταλήγουν στον τοίχο που οριοθετεί την σκηνή.

Η περιοχή της μελέτης της εργασίας περί το έτος 1960. Στην φωτογραφία βλέπουμε την πρώην οδό Μεραρχίας και τωρινή Κωνσταντίνου Καραμανλή. Τα περισσότερα κτίρια διατηρήθηκαν.

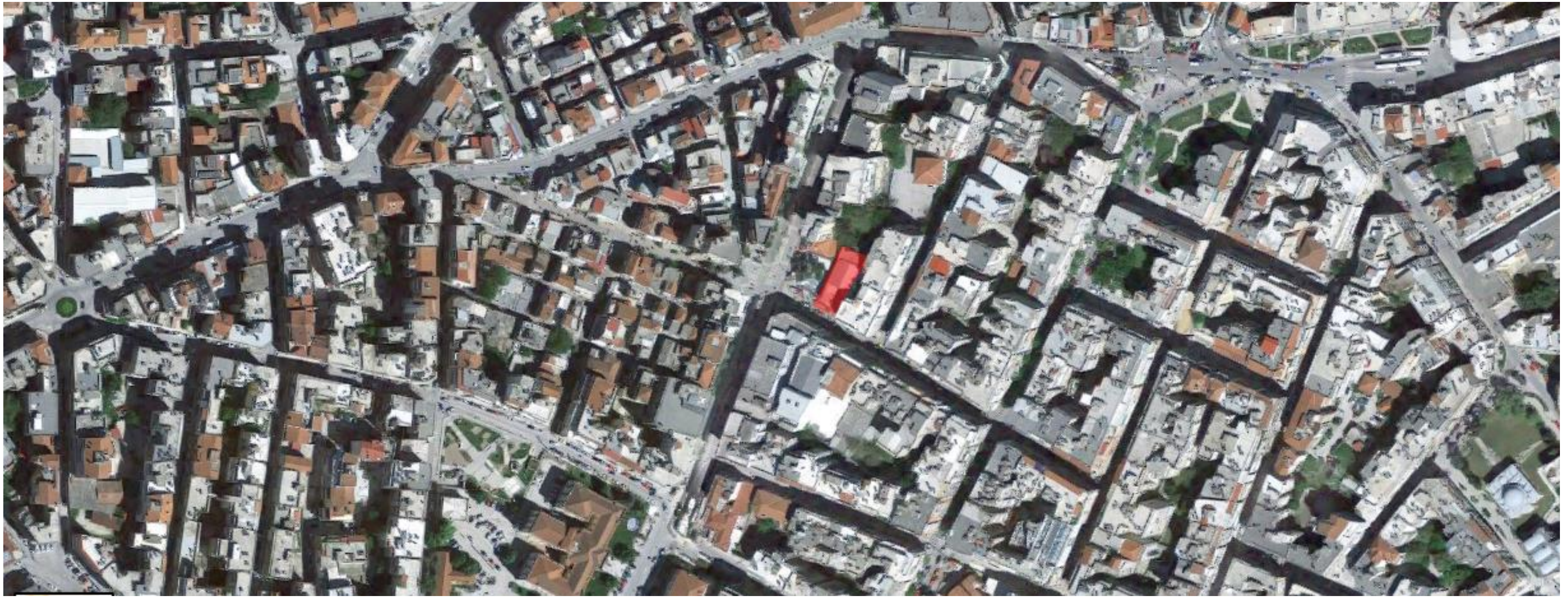
Ο χώρος του καφενείου “Κρόνιο”, με την κατάμεστη απο δέντρα και σκιά πλατεία, πλησίον του ομώνυμου κινηματογράφου. Είσοδοι λειτουργούσαν πλευρικώς του κτιρίου για άμεση επικοινωνία των δύο καστημάτων.

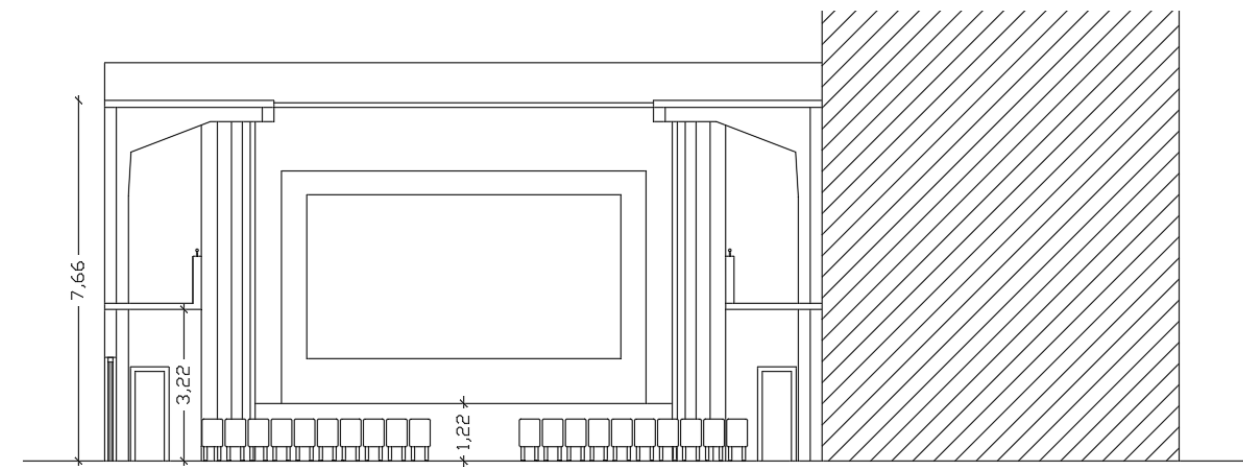
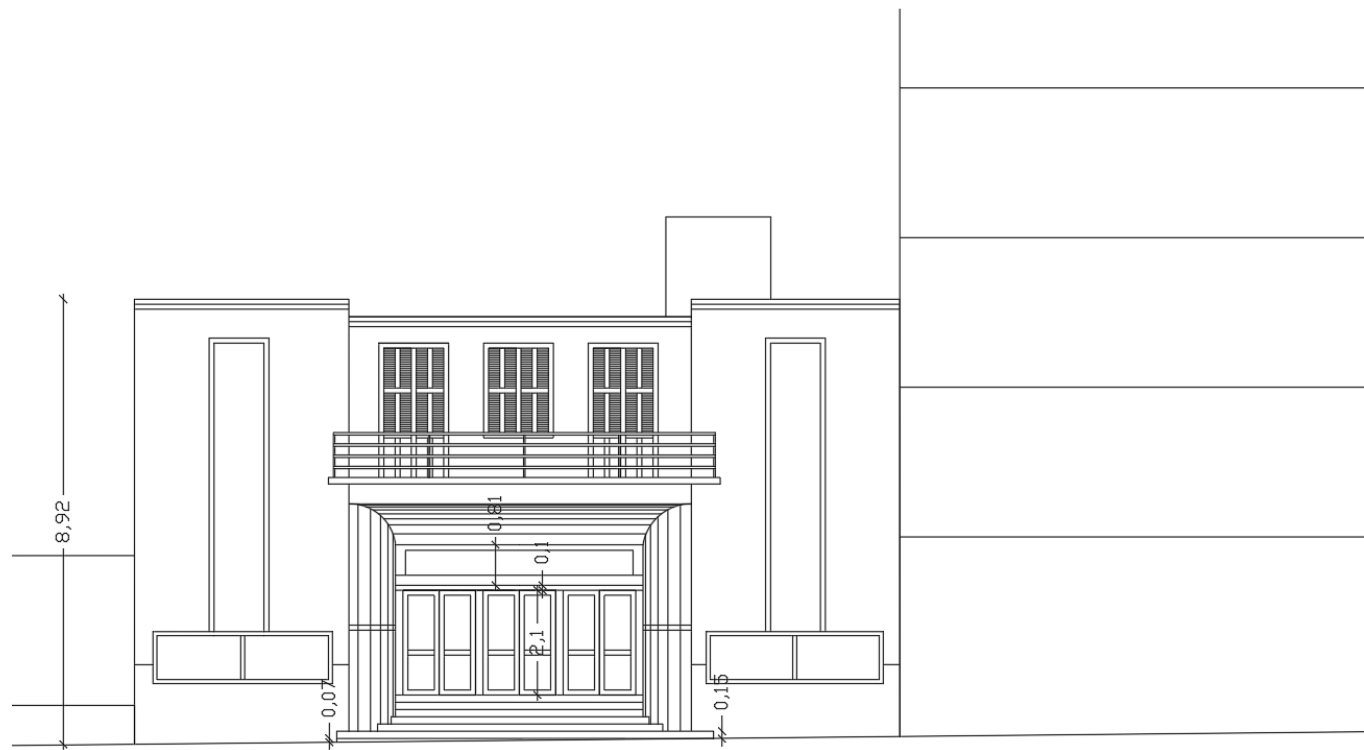
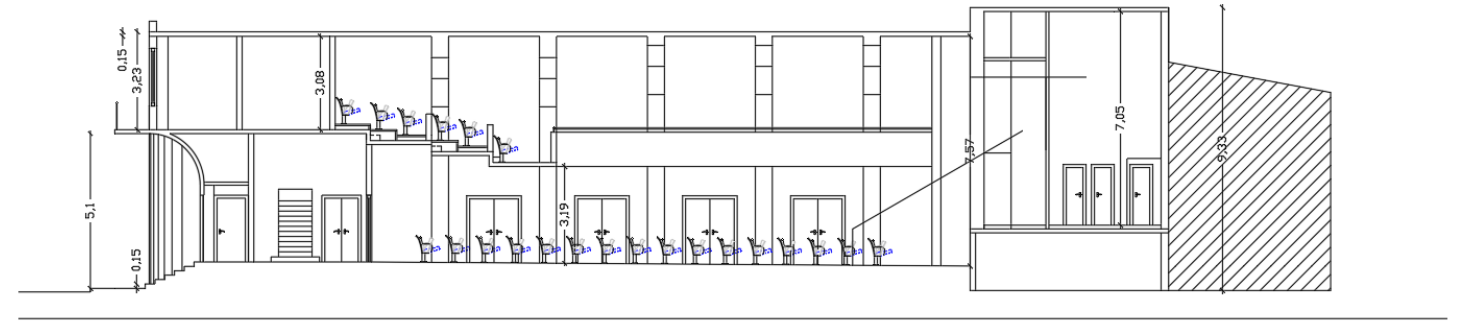
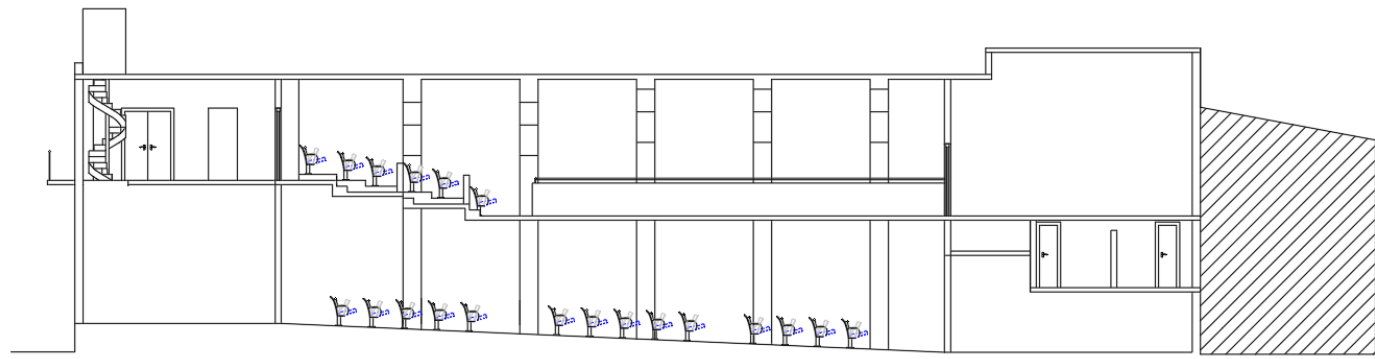
Τώρα και τότε: Λήψεις του εσωτερικού του κινηματογράφου, από την πλευρά της σκηνής.

Πρόσφατες φωτογραφίες από την διατηρηθείσα όψη του κινηματογράφου.

Δορυφορική άποψη του κέντρου των Σερρών. Με κόκκινο χρώμα σκιαγραφείται το υπάρχων κτίριο του κινηματογράφου Κρόνιο.

(σχ.1.1) Κατασκευαστικά σχέδια σε τομές και όψη, της υπάρχουσας κατάστασης του κινηματογράφου.

Πρόσφατες φωτογραφίες του περιβάλλοντα χώρου του υπο μελέτη οικοδομικού τετραγώνου.

Το Πολιτιστικό / Εμπορικό Κέντρο

Ως εμπορικό κέντρο ορίζεται σήμερα ένα σύνολο απο εγκαταστάσεις λιανικού εμπορίου, για τις οποίες ο σχεδιασμός, η κατασκευή, η ιδιοκτησία και η διαχείριση γίνονται ως ενιαία διαδικασία.

Περιοδικό Re+D

Σύμφωνα με την απόφαση του **Υπουργείου Οικονομίας** με αριθμό πρωτοκόλου 1093809/8226/1161/B0014 με θέμα: Καθορισμός της έννοιας του εμπορικού κέντρου, με το άρθρο 1 όρισε ως έννοια εμπορικού κέντρου:

Ως εμπορικό κέντρο νοείται το ακίνητο ή το συγκρότημα ακινήτων, τα οποία αποτελούν εννιαίο λειτουργικά σύνολο, για το οποίο συντρέχουν τουλάχιστον οι εξής προϋποθέσεις:

A) διαθέτει κατ ελάχιστο, συνολική επιφάνεια 4000 τ.μ. σε ένα ή περισσότερα επίπεδα

B) λειτουργεί ή προορίζεται να λειτουργήσει υπο εννιαία διαχείριση και εκμετάλλευση

Γ) διαθέτει χώρους κατάλληλους για άσκηση δραστηριότητας παράδοσης αγαθών.

Αρχές Σχεδιασμού

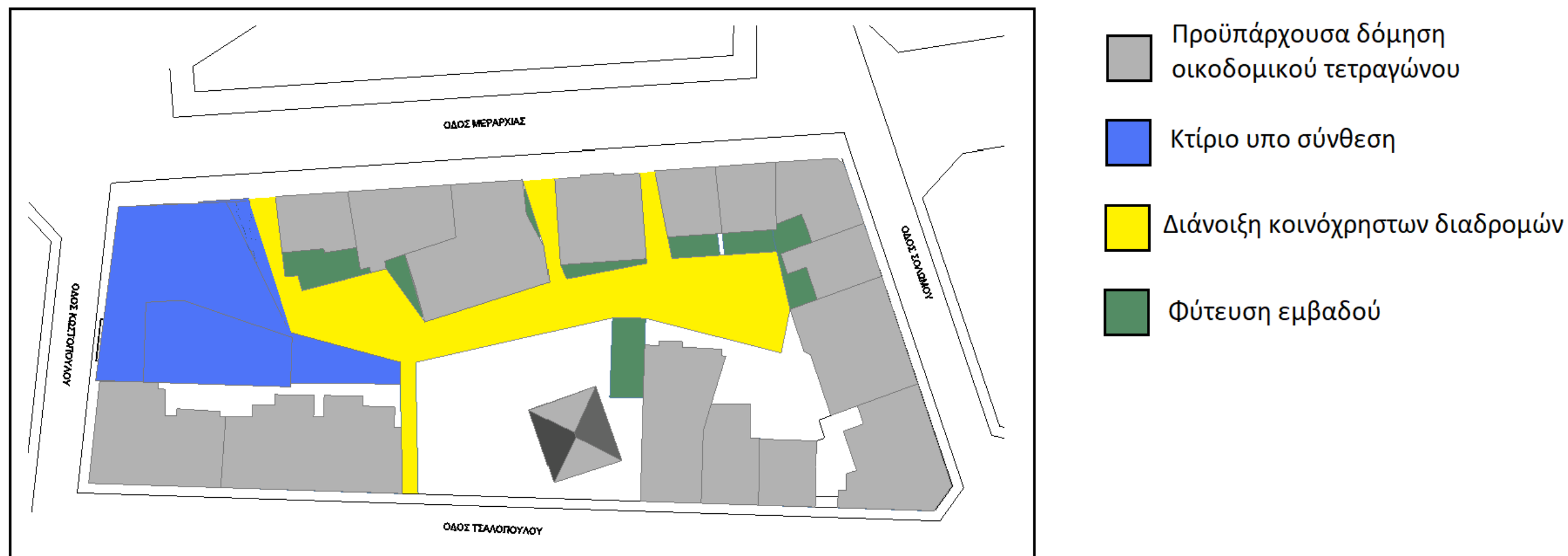
Μορφολογικά ακολουθήθηκε διαδικασία σύμφωνα με την οποία οι λειτουργίες του κτιρίου υποδηλώνουν την μορφή του. Αποφασίστηκαν οι χρήσεις των χώρων, μελετήθηκαν τα κτιριολογικά προγράμματα των χρήσεων, και έπειτα ενώθηκαν σχεδιαστικά σε ιδανική μορφολογία ωστε να εξυπηρετούν το κοινό. Η μορφή τους γεννήθηκε από την σχέση αυτή, και αργότερα στην σχεδιαστική διαδικασία απέκτησε αισθητικά γνωρίσματα και προσωπικό χαρακτήρα. Αφού μελετήθηκε ολόκληρο το οικοδομικό τετράγωνο, σχεδιάστηκαν φόρμες οι οποίες διαχωρίζουν το εμβαδό σε κοινόχρηστο,ιδιόκτητο, επιχειρηματικο και ζώνες βλάστησης φυτών. Εφ'όσων η ισόγεια κάτοψη παρουσιάζει την μεγαλύτερη κινητικότητα πληθυσμού, και μπορεί να λειτουργεί ανεξάρτητα απο τις χρήσεις του κτιρίου σε καθημερινή βάση, και όχι απαραίτητα για εμπορικούς λόγους, ο σχεδιασμός της επικεντρώθηκε στην αφαίρεση εμβαδού απο την κάλυψη του οικοδομήματος και χορήγηση του στις δημόσιες χρήσεις και την κυκλοφορία των επισκεπτών ως προς αυτές.

Στις οδούς Κωστοπούλου και Μεραρχίας (προσφατα ονομαζόμενη Κωνσταντίνου Καραμανλή), δύο απο τις πιο περπατημένες οδούς των Σερρών, υπάρχουν δύο λειτουργικά κτίρια που λειτουργούν ως σταθμοί στην ζωή της πόλης, αναφέρονται και λειτουργούν για όλους τους κατοίκους όλων των ηλικιών. Είναι ο κινηματογράφος Κρόνιο και το πρώην καφενείο Κρόνιο, με την άλλοτε κατάμεστη με πεύκα πλατεία του να υψώνεται απο τον πεζόδρομο ακριβώς στην συμβολή των οδών. Σήμερα λειτουργούν αμφότερα στις ίδιες χρήσεις, ο κινηματογράφος υπο την εποπτεία και ιδιοκτησία του γηροκομείου και το δεύτερο έχοντας αλλάξει περισσότερες ιδιοκτησίες και επωνυμίες ανα τα χρόνια, διατηρώντας όμως την ίδια χρήση, στον τομέα της διασκέδασης. Οπως προαναφέρθηκε, το όνειρο του Περιστέρη Κωστόπουλου όπως το δημιούργησε ο ίδιος,ήταν η συνύπαρξη κινηματογράφου και κέντρου διασκέδασης στην ίδια πλατεία, με άμεση χωρικά επικοινωνία μεταξύ τους. Στην τελευταία διαθήκη του δηλωνει πως θα ήθελε να συνεχίσει να υπάρχει αυτή η σύζευξη, πράγμα που προσπάθησα να διατηρηρήσω σε αυτήν την μελέτη.

Αυτή ήταν και η πρώτη αρχή που τέθηκε όταν ξεκίνησα την μελέτη και σχεδιαστική προσέγγιση του κτιρίου. Προσπαθώντας να λάβω υπ'όψιν τις περισσότερες παραμέτρους που σχετίζονται θεωρητικά με το έργο, και πρακτικά σε κάποια φανταστική προσέγγιση υλοποίησής του.

Πρώτη πρακτική ανάγκη θεωρήθηκε η κυκλοφορία του κοινού από τους δύο πεζόδρομους προς το κέντρο του οικοδομικού τετραγώνου, και σχεδιαστικά υλοποιήθηκε με την παύση δόμησης κεντρικά των δύο όψεων, δημιουργώντας έτσι επαρκούς πλάτους και ύψους ισόγειους διαδρόμους, οι οποίοι οδηγούν στην κοινόχρηστη διαδρομή που τρέχει εσωτερικά το υπο μελέτη οικόπεδο, στους κοινόχρηστους χώρους και στις λειτουργίες των καταστημάτων του πολιτιστικού / εμπορικού κέντρου. Παράλληλη λειτουργία των διαδρομών αυτών είναι η πάροδος του επισκέπτη εσωτερικά του οικοδομικού τετραγώνου, περιμετρικά του αυλόγυρου δημοτικού σχολείου που υπάρχει επι της οδού Τσαλοπούλου, και διαπερατότητα μέσω των ακάλυπτων χώρων των γύρω κτισμάτων όπου τώρα στέκουν φωτισμένα από τον ήλιο φυτά δίπλα σε κοινόχρηστα παγκακία και επανω σε έναν εσωτερικο πεζόδρομο που ανανεώνει την λειτουργία αλλά και την αισθητική ενός τμήματος εμβαδού χωρίς πρακτική χρήση. (Σχ.02). Στην επαφή της κοινόχρηστης διαδρομής με το περίγραμμα του κτιρίου, έχουν οριστεί οι κλισεις της τοιχοποιίας σε κάτοψη έτσι ώστε τα ανοίγματα να εξυπηρετούν όσο το δυνατόν περισσότερους επισκέπτες από τις τρεις πλευρές των δομημένων όγκων του ισογείου αμφότερα στις δύο αντικριστές όψεις που δημιουργούνται εσωτερικά της κάτοψης. (σελ. κάτοψη ισογείου). Στην γωνιακή σύζευξη των οδών και στο πρώτο δομημένο τμήμα του συγκροτήματος του ισογείου, συναντάμε την είσοδο στο κατάστημα καφέ και αρτοποιήματος «στο χέρι» και την ανισόπεδη είσοδο που οδηγεί στο κέντρο φυσιοθεραπείας, μασάζ, πλάτες και γιόγκα στον 1^ο όροφο. Στο απέναντι τμήμα υπάρχει κατάστημα ένδυσης, ενώ στο τελείωμα της κοινόχρηστης διαδρομής, υπάρχουν εισοδοι στις αίθουσες προβολής και στο ευρύχωρο καφέ – εστιατόριο «Περιστέρι», που εκτός από φόρο τιμής στον εμπνευστή του Κρονίου αποτελεί και εναλλακτικό τρόπο πρόσβασης μέσω του κλιμακοστασίου και των ανελκυστήρων στις υπόλοιπες υπηρεσίες του κτιρίου. Η όψη του καφέ – εστιατορίου προς την οδό Κωστοπούλου παραμένει η παλαιά όψη του κινηματογράφου «Κρόνιο», η οποία έχει κριθεί διατηρηταιά, και συμβαδίζει αρμονικά με τις παλαιότερες ανθρωπιστικές ιδέες του εμπνευστή τους και την σύγχρονη αισθητική μιας κεντρικής γειτονιάς με εμπορικό και ψυχαγωγικό χαρακτήρα.

Σχ.1.2

Ακολουθώντας την ίδια συλλογιστική πορεία στους ορόφους του κτιρίου, οι κοινόχρηστες διαδρομές του πληθυσμού σχηματίστηκαν έτσι ώστε να υπάρχει αλληλεπίδραση με τα καταστήματα και τους χώρους υπηρεσιών μόνο εάν συγκεκριμένη ομάδα ή μονάδα του πληθυσμού επιλέξει να συμμετέχει. Ανεξάρτητη διαδρομή η οποία προσφέρει πρακτική λύση στον επισκέπτη, αλλά και ψυχαγωγία, χρόνο και χώρο για σκέψη ή καταναλωτική δράση σε ομαλή σχέση με το περιβάλλον. Σε κάθε όροφο υπάρχει οριοθετημένο το εμβαδό του κάθε καταστήματος με ειδικά μελετημένη γραμμή σχεδιασμού του πατώματος. Διαφορετικό σχεδιαστικό μοτίβο χρησιμοποιήθηκε στο αντίστοιχο εμβαδό του κοινόχρηστου πατώματος, οριοθετώντας μεν τις διαφορετικές χρήσεις των χώρων, αλλά και οδηγώντας τροποντινά τον επισκέπτη σε μία ιδανική, κατα τον σχεδιαστή, πορεία στον χώρο του κάθε ορόφου. Εφ'όσων στους ορόφους δεύτερο και τρίτο υπάρχει σχεδιαστική ομοιότητα στην αλληλουχία των χώρων και την ειδικότητα των λειτουργιών, ξεχωριστά σε κάθε όροφο, υπάρχει και μία αναγκαστική και πρέπουσα συνέχεια στην γεωμετρία σχεδιασμού των χώρων και στο οπτικό ερέθισμα που γεννά στον επισκέπτη. Περιμετρικά σε όλα τα διαμερίσματα των ορόφων κρίθηκε ιδανική η χρήση υαλοπινάκων, των οποίων οι επιτρεπόμενες διαστάσεις και τα αντίστοιχα αναγκαία πάχη ύαλου μελετήθηκαν εκτενώς. (πίνακας Υ). Η μελέτη είσε ως στόχο τον επαρκή φωτισμό του κοινόχρηστου διαδρόμου που τρέχει τον κάθε όροφο. Η θέση και η γεωμετρία του διαδρόμου αναλύθηκε και σχεδιάστηκε αφού λήφθηκαν υπ'όψιν οι παραγοντες:

της τοποθεσίας του σε σχέση με τους γύρω όγκους κτιρίων και τις επιπτώσεις που έχουν αισθητικά και πρακτικά ως προς την εκάστοτε θέση του επισκέπτη υπο κίνηση,

του ύψους απο το έδαφος και γεωγραφικού πλάτους και μήκους του κάθε τμήματος του κτιρίου άρα και της διαφορές σε ποιότητα και ποσότητα φωτισμού,

της εμβέλειας του πλήθους ατόμων που φιλοξενεί και κατα πόσο πληρεί τις προϋποθέσεις ασφαλείας σε αερισμό, διαπερατότητα και κίνηση σε περίπτωση κινδύνου,

φωτισμό, προβολή και ενίσχυση της προσβασιμότητας στους ιδιωτικούς χώρους.

Κατα την διέλευση απο την πορεία του διαδρόμου, ο επισκέπτης συναντά στις αμφοτερες πλευρές προσόψεις καταστημάτων, χώρους αναψυχής αλλα και απεριόριστη θέα, μετακινείται έτσι ομαλά στην κυκλικη διαδρομή η οποία τον ξαναφέρει στην αρχή της, εκεί που ξεκίνησε η πορεία στον όροφο και βρίσκεται το κλιμακοστασιο. Με αυτόν τον τρόπο δίνονται οι επιλογές της επανάληψης διαδρομής, επίσκεψης του χώρου καταστήματος αφού έχει προηγηθεί η πλήρης επίγνωση των περιεχομένων του ορόφου στον επισκέπτη, και τέλος, η επιλογή να αποχωρήσει χωρίς διάδραση με τις προσφορές του συγκεκριμένου ορόφου.

Προσπάθεια έγινε ωστε οι χρήσεις στους ορόφους να παρουσιάζουν αρμονία σύνθεσης μεταξύ τους, αλλά να μην υπάρχει αντίδραση στις μεταξύ τους λειτουργίες, να παρέχεται χρηστικότητα στην πράξη για τον επισκέπτη αλλα και τον εργαζόμενο.

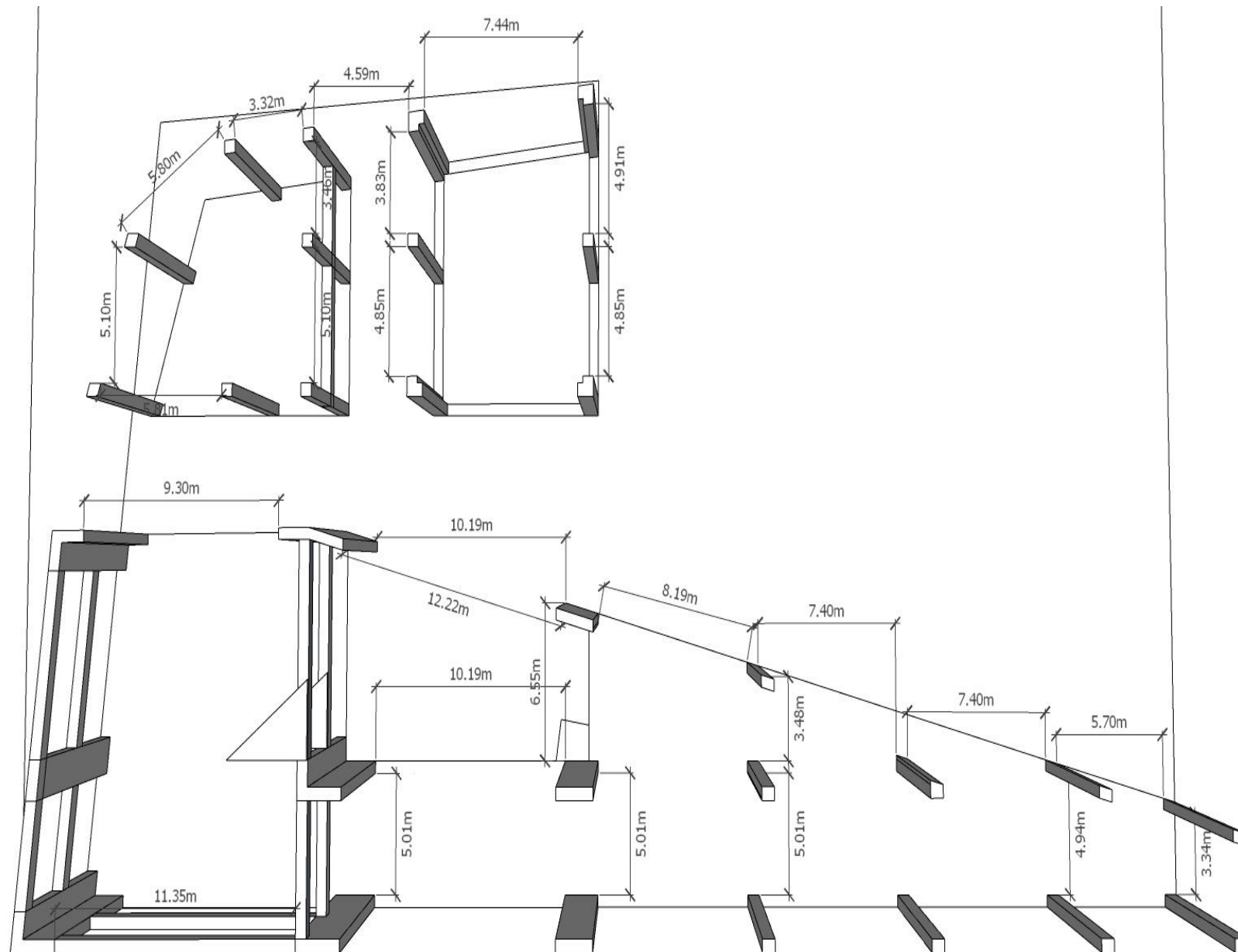
Στον πρώτο όροφο, ακολουθήθηκε διαδικασία σχεδιασμού σε ακολουθία με του ισογείου, ωστε τα δύο σκέλη της κατασκευής του κτιρίου να είναι ανεξάρτητα. Απο το ισόγειο αλλα και απο την κοινόχρηστη διαδρομή του πρώτου ορόφου γίνεται η είσοδος στο κατάστημα «Φυσιοθεραπείας – Αποκατάστασης». Στον πρώτο χώρο, συναντάμε το γραφείο της υποδοχής και αμέσως το βασικό ιατρείο αποθεραπείας. Διάζωμα οδηγεί στον ιδανικά απομονωμένο χώρο όπου στεγάζονται οι υπηρεσίες μασάζ, η βελονοθεραπεία, ρεφλεξολογία, πιλάτες, και ένα ξεχωριστό ευρύχωρο τμήμα προορισμένο για συνεδρίες γιόγκα μουσικοθεραπεία, κινησιοθεραπεία και πολλές ακόμα λειτουργίες που απαιτούν ανενόχλητη επέκταση εμβαδού.(Κ.Σ.,κάτοψη 1^{ου} ορόφου)

Στον δεύτερο όροφο συναντάμε απο τις δύο πύρες του κλιμακοστασίου το καφέ μπαρ “Volta”, κοινόχρηστο χώρο με όριο την τσαγερί – καφετέρια. Πλησίον της τσαγερί και μετά την έξοδο προς τον ημιυπαίθριο του καπνιστηρίου, συναντάμε κατάστημα με κατασκευαστικά παιχνίδια “LEGO”, ενός απο τα πιο ποιοτικά παιχνίδια για παιδιά όλων των ηλικιών αλλα και ενήλικες. Δίπλα του με πολύ παρόμοια σχεδιαστική φιλοσοφία αλλα και σχηματική διατομή είναι το κατάστημα τεχνολογίας της εταιρείας “apple” της οποίας τα προϊόντα όλο και περισσότερο κερδίζουν το αγοραστικό κοινό. Απέναντι απο τα δύο αυτά καταστήματα υπάρχει πλάτωμα αναψυχής με τραπεζοκαθίσματα καταστήματος εταιρείας δικής μου εμπνεύσεως, για τις ανάγκες της συγκεκριμένης εργασίας, με όνομα “fruitUP”. Κύρια ασχολία οτου καταστήματος είναι ο

φυσικός χυμός από όλα τα φρούτα και λαχανικά, σαλάτες, φρουτοσαλάτες, καφές και άλλα. Ο χώρος των καθισμάτων επικοινωνεί άμεσα με πάγκο – μπαρ που εξυπηρετεί σε αμφότερες τις πλευρές του, κοινό που είτε βρίσκεται στον στάσιμο χώρο του καταστήματος είτε βρίσκεται προσωρινά στον διάδρομο κυκλοφορίας. Κλειστός χώρος ακολουθεί ακριβώς μετά τον κόμβο με τις τουαλέτες ο οποίος επίσης επικοινωνεί με την αντίπερα πλευρά του ορόφου και με τον περιμετρικό διάδρομο που περιβάλλει όλους τους ορόφους.

Στον τρίτο όροφο το κλιμακοστάσιο μας οδηγεί σε πλάτωμα με λιγότερες επιλογές, άπλετο φυσικό φως και σε περιβάλλον με τάση προς την ησυχία και την συγκέντρωση. Απέναντι βρίσκουμε τις εισόδους για την σχολή σχεδίου και το αναγνωστήριο – βιβλιοθήκη. Έξοδοι που οδηγούν σε καπνιστήριο υπάρχουν σε κάθε όροφο. Εγκάρσια της διαδρομής ξεκινούν οι διάδρομοι καταστημάτων στην δεξιά πλευρά και ο διάτρητος τοίχος που δημιουργεί το φαινόμενο ακτινών φωτός (god rays) εσωτερικά της βιβλιοθήκης. Στόχος μου για αυτή την λειτουργία είναι η εισαγωγή του φωτός σε δεσμίδες μέσω της τοιχοποιίας, ακριβώς στα τμήματα που φυλλάσσονται τα βιβλία, ώστε όταν ένα βιβλίο αφαιρεθεί από την θέση του από τον αναγνώστη, ο τελευταίος να λάβει το οπτικό ερέθισμα της ακτίνας του φωτός που θα περάσει από την κενή πλέον θέση της βιβλιοθήκης, σηματοδοτώντας έτσι τροποντινά τον φωτισμό που δίνει η γνώση στο μυαλό και το πνεύμα του ανθρώπου. Στην επόμενη στροφή ακολουθεί η θέα του ηλιόλουστου πεζόδρομου μέσα από το μεταλλικό κούφωμα του υαλοστασίου και στην απέναντι πλευρά η πλευρική είσοδος στο αναγνωστήριο. Στην γωνία του κτιρίου θα τοποθετηθεί εικαστική παρέμβαση - γλυπτό. Ολόκληρη η επόμενη πλευρά του αναγνωστήριου, νότια του διαδρόμου επίσκεψης, κατασκευάστηκε να ανοίγει πλήρως ώστε να παρέχει τον μέγιστο δυνατόν φωτισμό στους αναγνώστες, αλλά και τον ιδανικό βάση ρύθμισης των σκιάστρων. (Σχ. 03, Λεπτομέρεια). Με βάση τις ραγδαίες μεταβολές της διαδρομής του ήλιου ανάλογα με την εποχή, επομένως και της ποιότητας και της έντασης του φωτός, μελετήθηκε σε τρισδιάστατη μορφή σε ηλεκτρονικό σχεδιαστικό πρόγραμμα η πορεία του ήλιου καθ' όλη την διάρκεια του έτους. Η χρήση πτυσσόμενων κουφωμάτων με ενσωματωμένα σκίαστρα (περσίδες) με την δυνατότητα αεροστεγούς κλεισίματος μέσω κύλισης, και πλήρους ανοίγματος, κρίθηκε η πιο αρμόζουσα λύση. Με σταθερό και όχι κινητό πλαίσιο έχει εφαρμοσθεί υαλοστάσιο στην επόμενη καμπή της διαδρομής και στην εσωτερική όψη της σχολής σχεδίου. Εκεί το φως έχει άλλη χρήση εκτός από την πρακτική φωτισμού ενός λειτουργικού χώρου, και δίνεται η επιλογή χρήσης του από τους υπεύθυνους καθηγητές της σχολής ανάλογα με την εργασία υπό καταπόνηση.

Φέρων οργανισμός του κτιρίου

Ο φέρων οργανισμός του κτιρίου μελετήθηκε ως προς τους όγκους της κατασκευής, μιας και η

αρχική ιδέα σύνθεσης ήταν εξ αρχής ο διαχωρισμός του ισογείου, μέχρι και το ύψος του πρώτου ορόφου, από τους επόμενους ορόφους. Όπως εξηγήθηκε ανωτέρω, η πρόσβαση του κοινού ανάμεσα στους όγκους της κατασκευής είναι καίριας σημασίας και αυτό ακριβώς προσπάθησα να επιτύχω με τον τρόπο αυτόν. Χρησιμοποιήθηκαν περιμετρικά στήλοι σε αποδεκτές αποστάσεις σε σχέση με το διαμέτρημά τους, καθώς και μία σειρά στηλών που τρέχει στην μέση της διατομής του κάθε όγκου. Δοκοί τρέχουν επίσης περιμετρικά και τα δύο διαφορετικά σχήματα που προκύπτουν στην κάτοψη, καθώς και δοκός εγκάρσια της διατομής των δύο όγκων.

Χρησιμοποιήθηκε πλάκα μυκητοειδής πάχους 90 εκατοστών, όπως προέκυψε από τους υπολογισμούς.

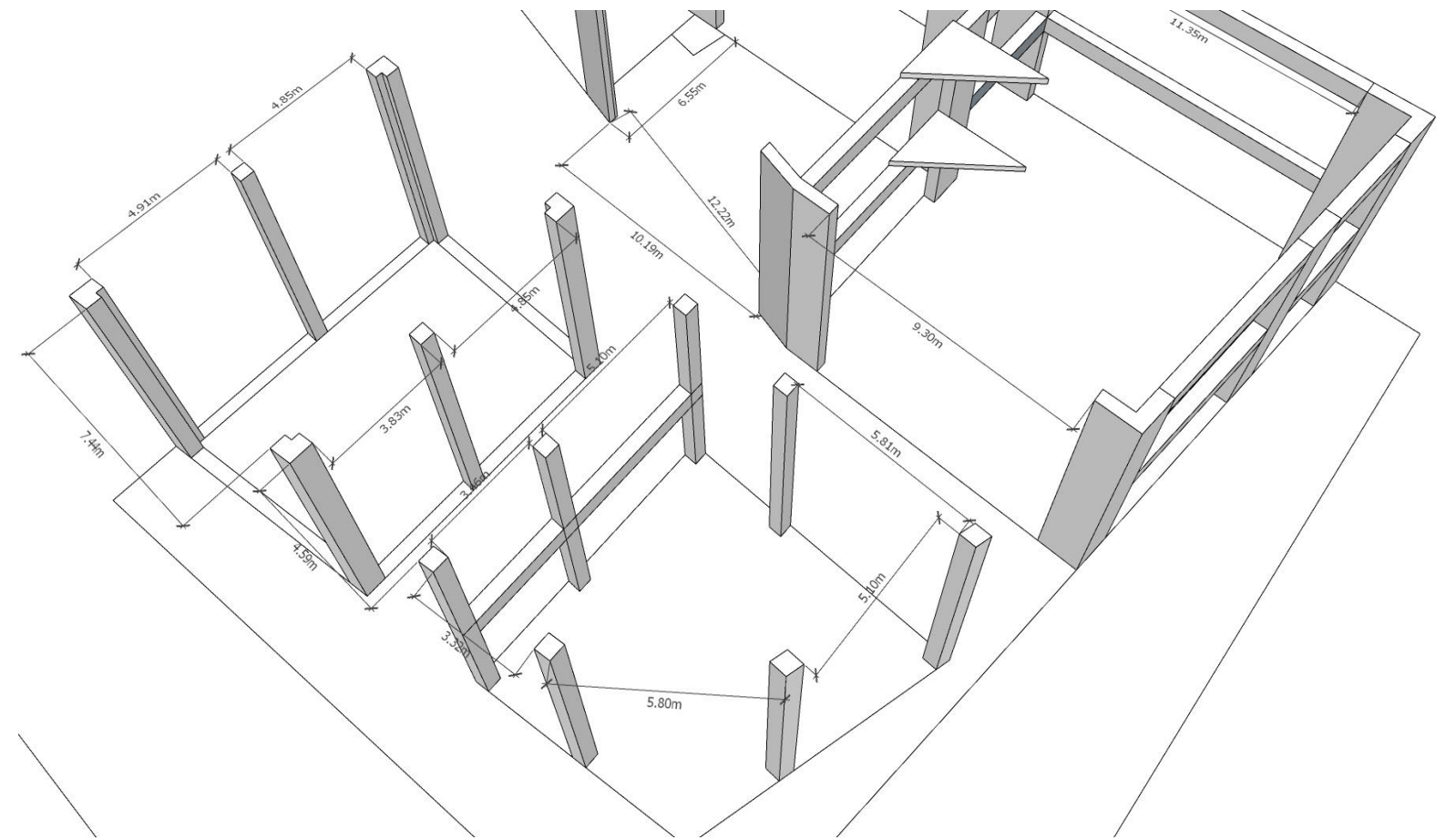
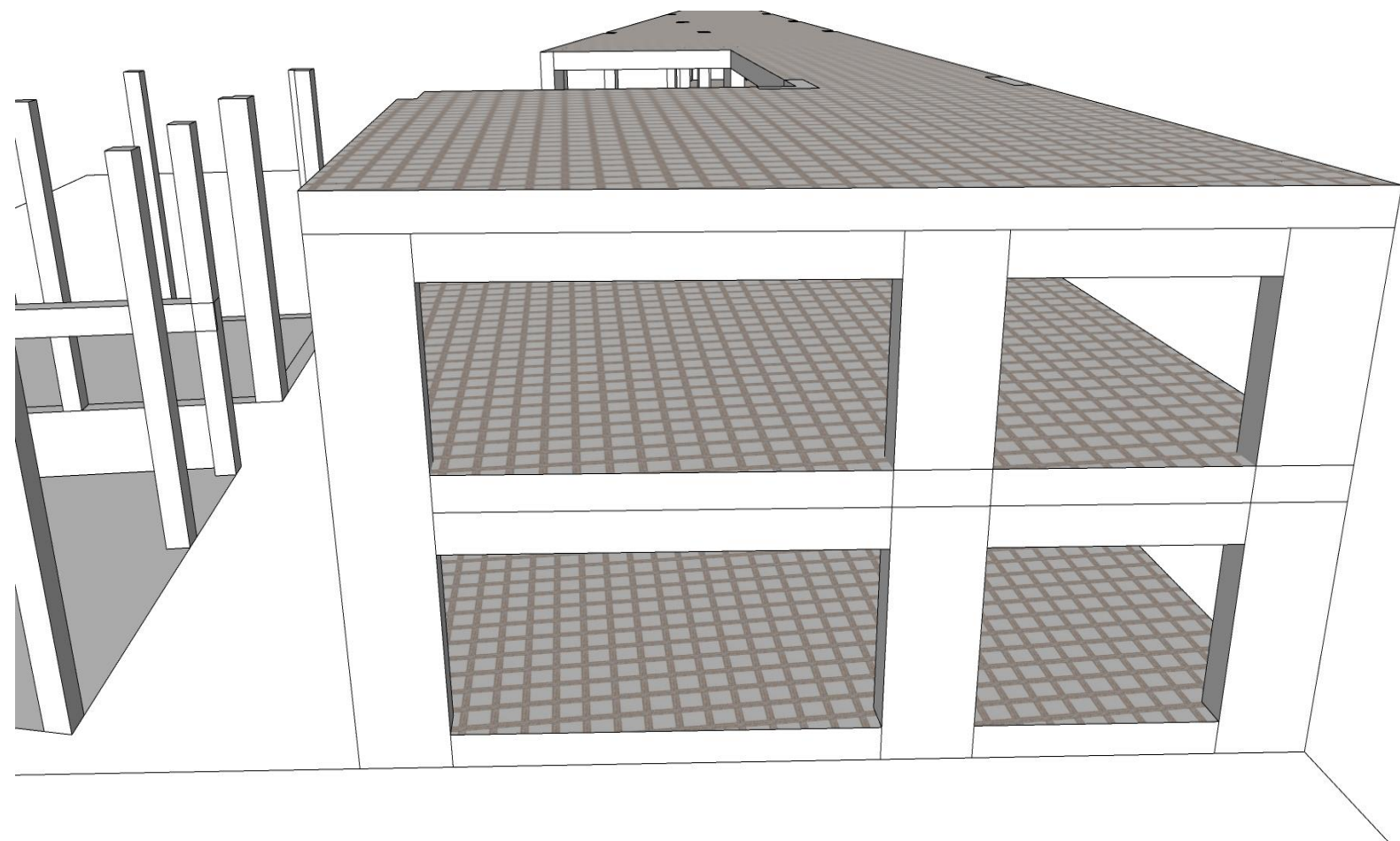
Σε ραντιέ πάχους 90 εκατοστών ο ελάχιστος σπλισμός κατά τον κανονισμό είναι

(από παρ. 18.1.4 του ΕΚΩΣ) ίσος με

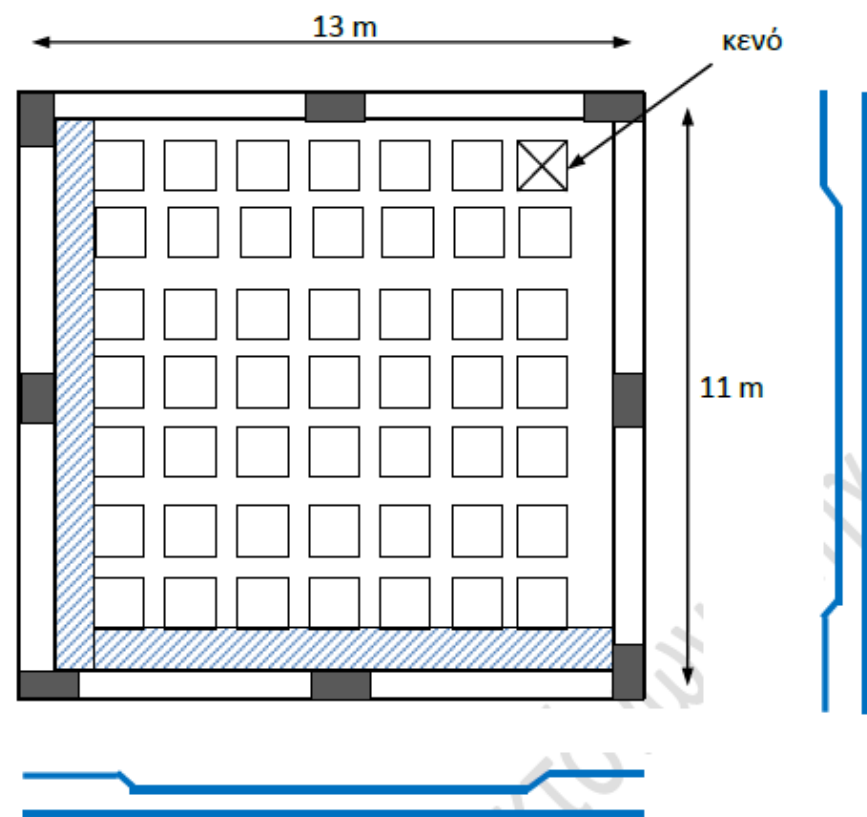
$$\min A_s = 0.0015 \cdot b \cdot d$$

$$\min A_s = 0.0015 \cdot 100 \text{cm} \cdot (90 - 5) = 12.75 \text{cm}^2/\text{m}$$

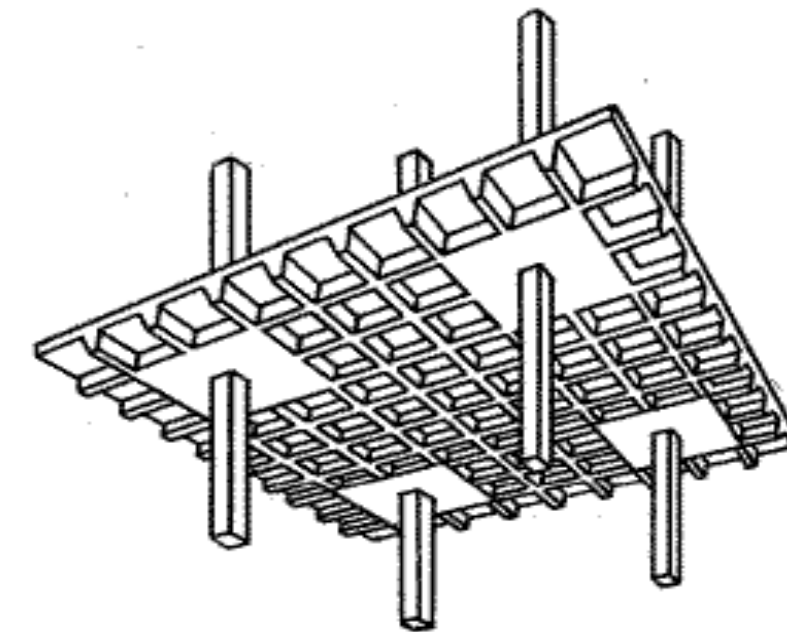
ή $\Phi 16/16d$

Γενική Κοιτόστρωση (ραντιέ): Τύπος θεμελίωσης κατα τον οποίο τα υποστηλώματα εδράζονται σε μια ενιαία πλάκα από οπλισμένο σκυρόδεμα πάχους 0,60 μ και άνω. Ενδείκνυται σε θεμελιώσεις επί μαλακού εδάφους ή σε περίπτωση υψηλού υδροφόρου ορίζοντα.

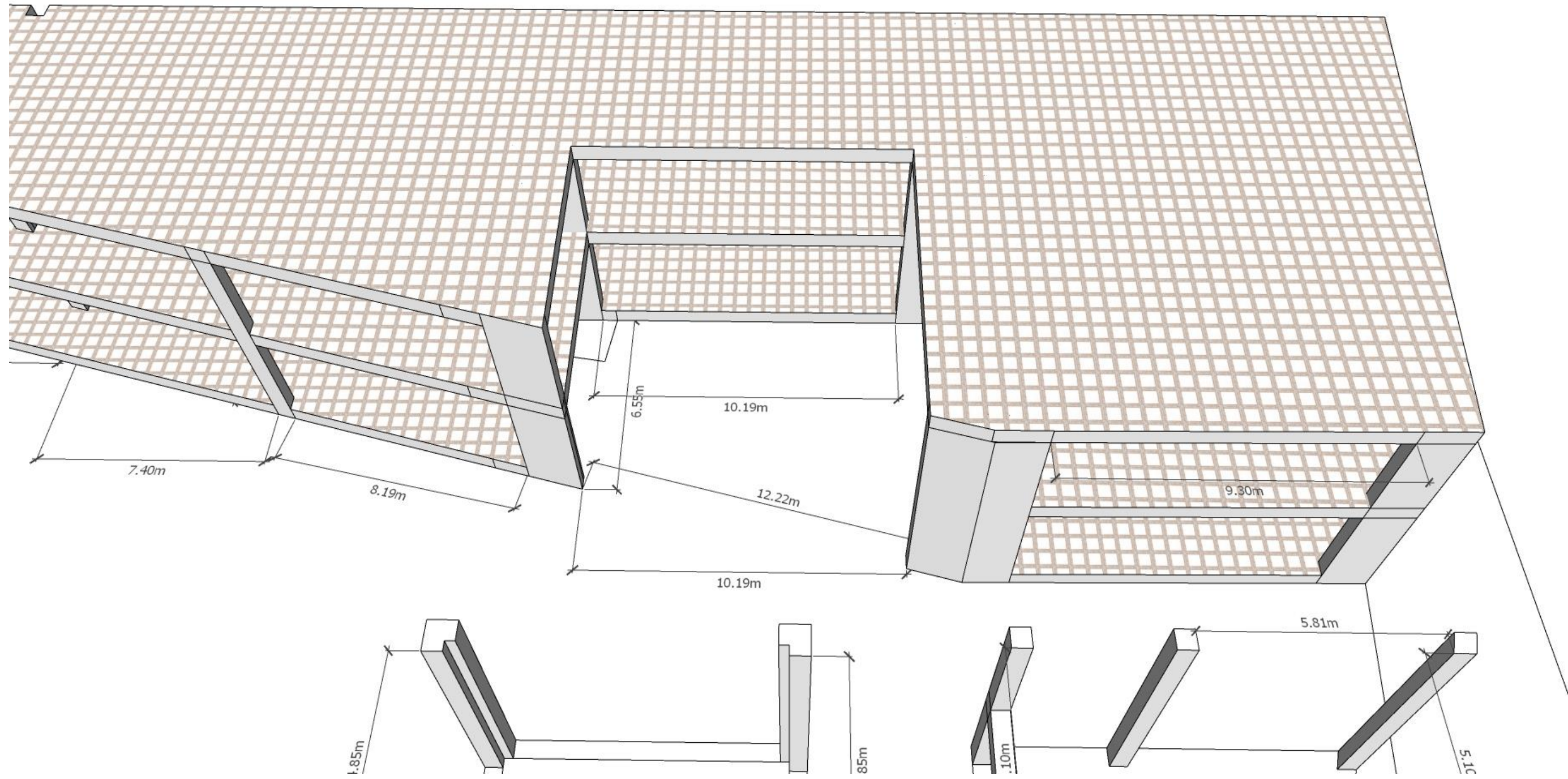

(σχ.1.5)

Σχήμα
Δοκιδωτή πλάκα (waffle slab)

Σχήμα 14 – Τετραέριστη πλάκα με νευρώσεις με ενδεικτικούς οπλισμούς των νευρώσεων κατά τις δύο (κύριες) διευθύνσεις (το πλήθος των νευρώσεων είναι ενδεικτικό).
Οι ράβδοι κάμπτονται όταν υπάρχουν περισσότερες από δύο ράβδοι σε κάθε νευρώση.

ΑΝΟΧΕΣ ΔΙΑΣΤΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΑΧΩΝ ΥΑΛΟΠΙΝΑΚΩΝ

Οι ανοχές που παρουσιάζονται στις παρακάτω παραγράφους περιγράφονται αναλυτικά στις Ευρωπαϊκές νόρμες και αφορούν αποκλειστικά μονολιθικούς υαλοπίνακες :

EN 572-2 EN 572-5

EN 572-3 EN 572-6

EN 572-4

ΑΝΟΧΕΣ ΠΑΧΩΝ

Σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή Νόρμα EN 572 μέρος 2 οι παρακάτω ανοχές πάχους των υαλοπινάκων θεωρούνται αποδεκτές:

Ονομαστικό πάχος σε mm	Ανοχή πάχους σε mm
3	±0,2
4	±0,2
5	±0,2
6	±0,2
8	±0,3
10	±0,3
12	±0,3
15	±0,5
19	±1,0
25	±1,0

ΑΝΟΧΕΣ ΔΙΑΣΤΑΣΕΩΝ

Η γενικά αποδεκτή ανοχή στην διάσταση κοπής ενός υαλοπίνακα, που προσδιορίζεται από την Ευρωπαϊκή νόρμα EN 572 και EN 1096-1, ανεξάρτητα από το πάχος του υαλοπίνακα και καθορίζεται σε:

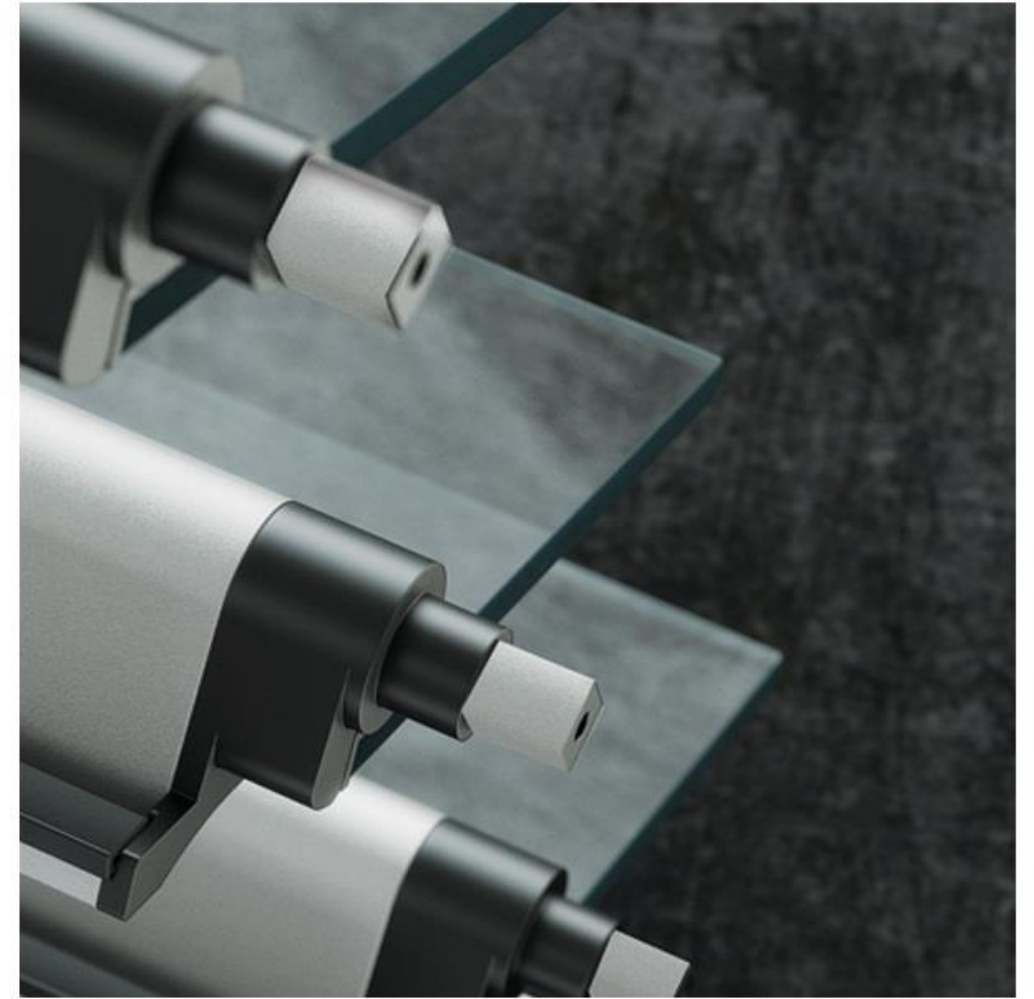
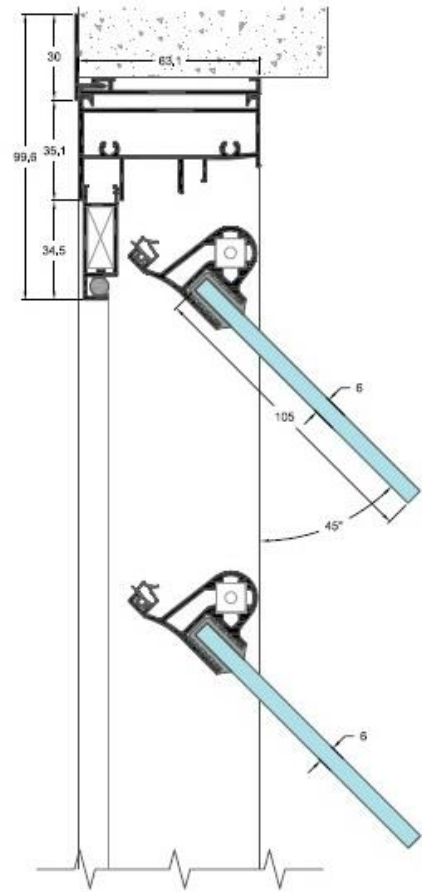
±0,2mm/m

Αυτό σημαίνει ότι για κάθε μέτρο μήκους του υπό έλεγχο υαλοπίνακα, ±0,2mm είναι αποδεκτά.

Εντούτοις, είναι σημαντικό να συνυπολογίσει κανείς στην ανοχή κοπής την απόκλιση από την κατακόρυφο, γνωστή ως «αιθέρα».

Αυτή η απόκλιση εξαρτάται έντονα από το πάχος του γυαλιού ως εξής :

Πάχος Υαλοπίνακα σε mm	Απόκλιση σε mm
4, 5, 6	± 1,0
8, 10	± 2,0
12	± 3,0
15	+5 / -3
19	+6 / -3

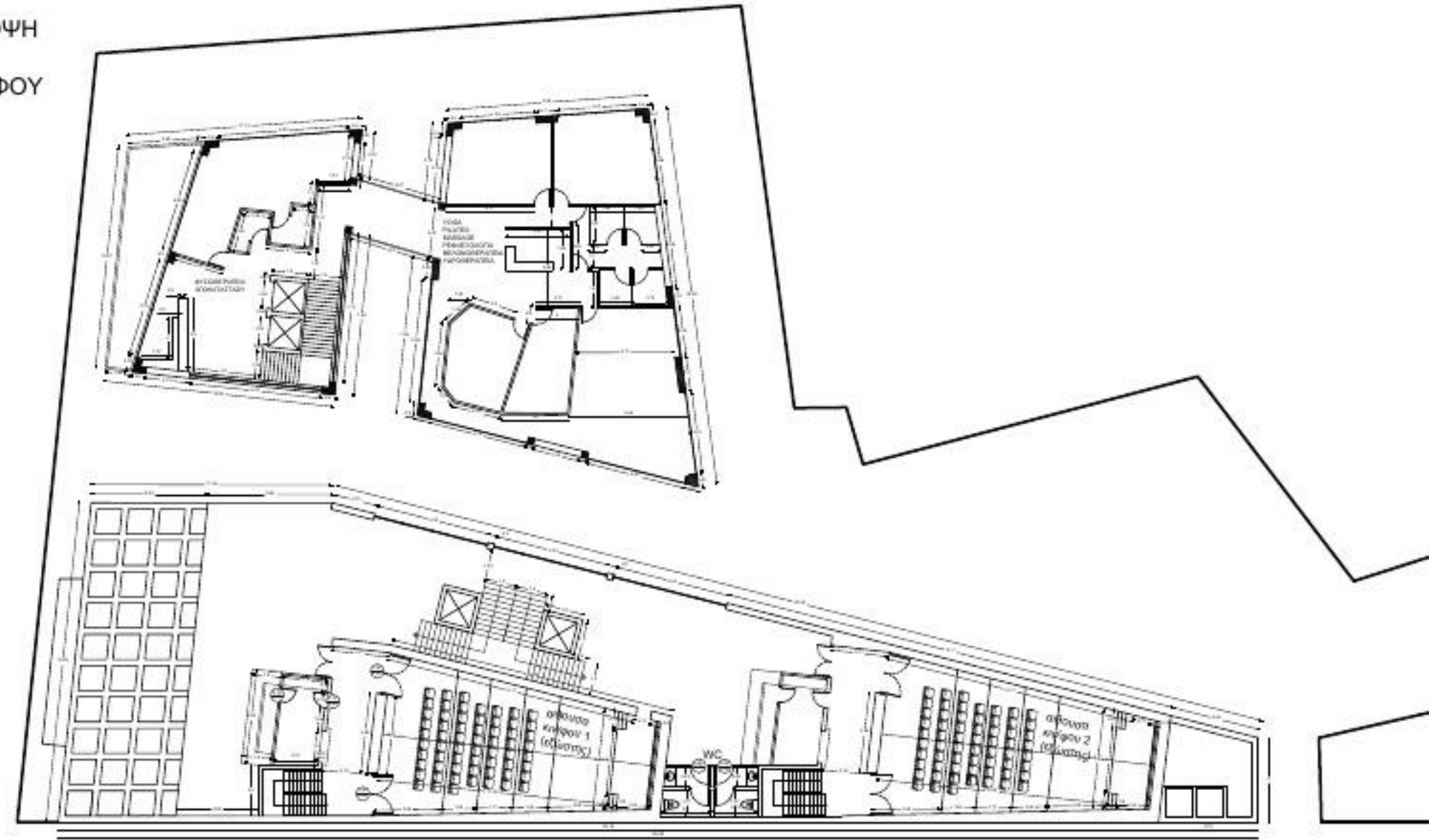

Σχ.03 Λεπτομέρεια

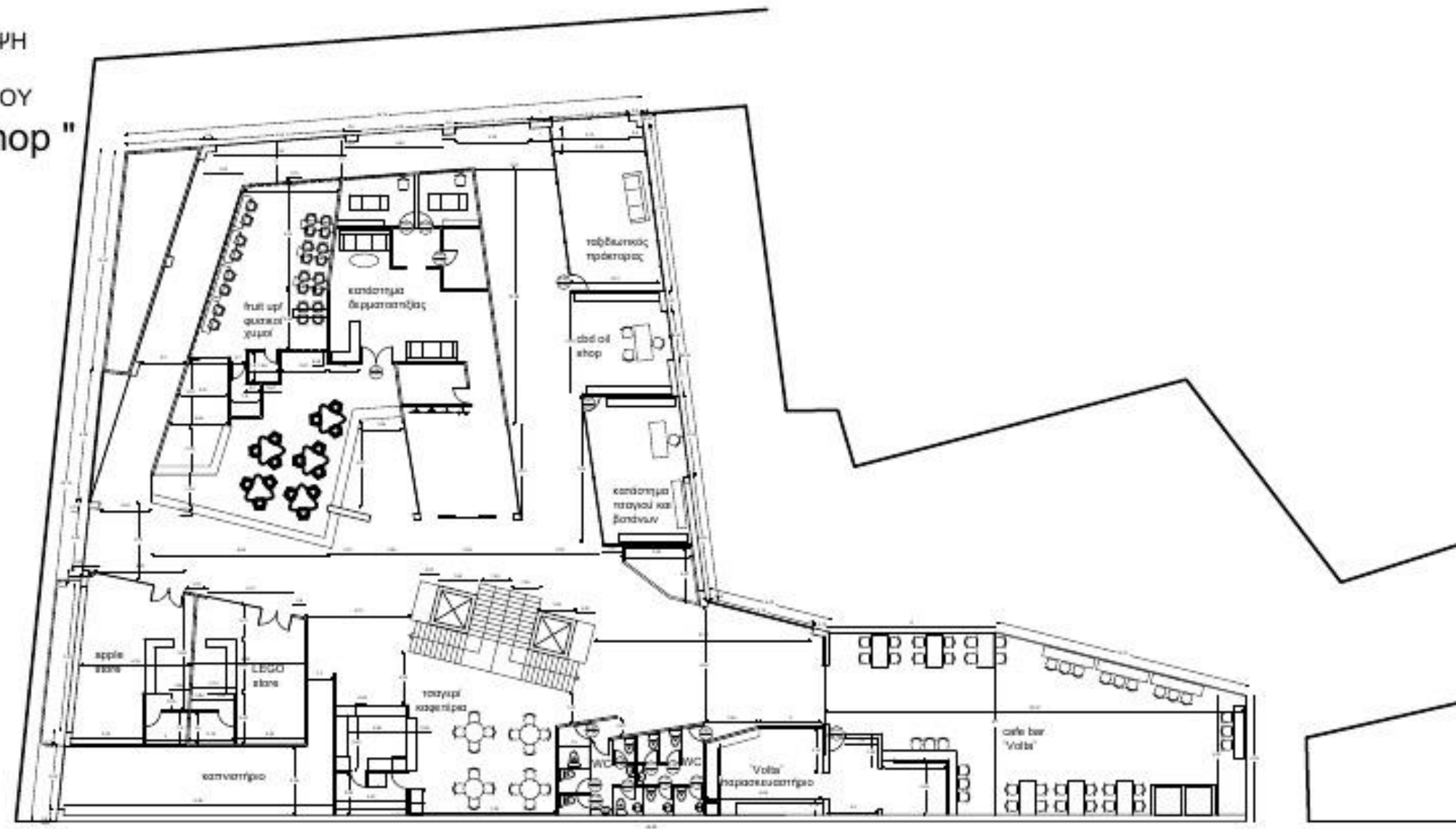
Σύστημα γυάλινης κινητής περσίδας για τη μεγιστοποίηση της κυκλοφορίας του αέρα όλο το 24ωρο, παρέχοντας ταυτόχρονα ένα ασφαλές περιβάλλον.

Το σύστημα προσφέρει υψηλές επιδόσεις σε αερισμό και φωτισμό, εξαιρετική αισθητική και άνεση, και προστασία από τον ήλιο.

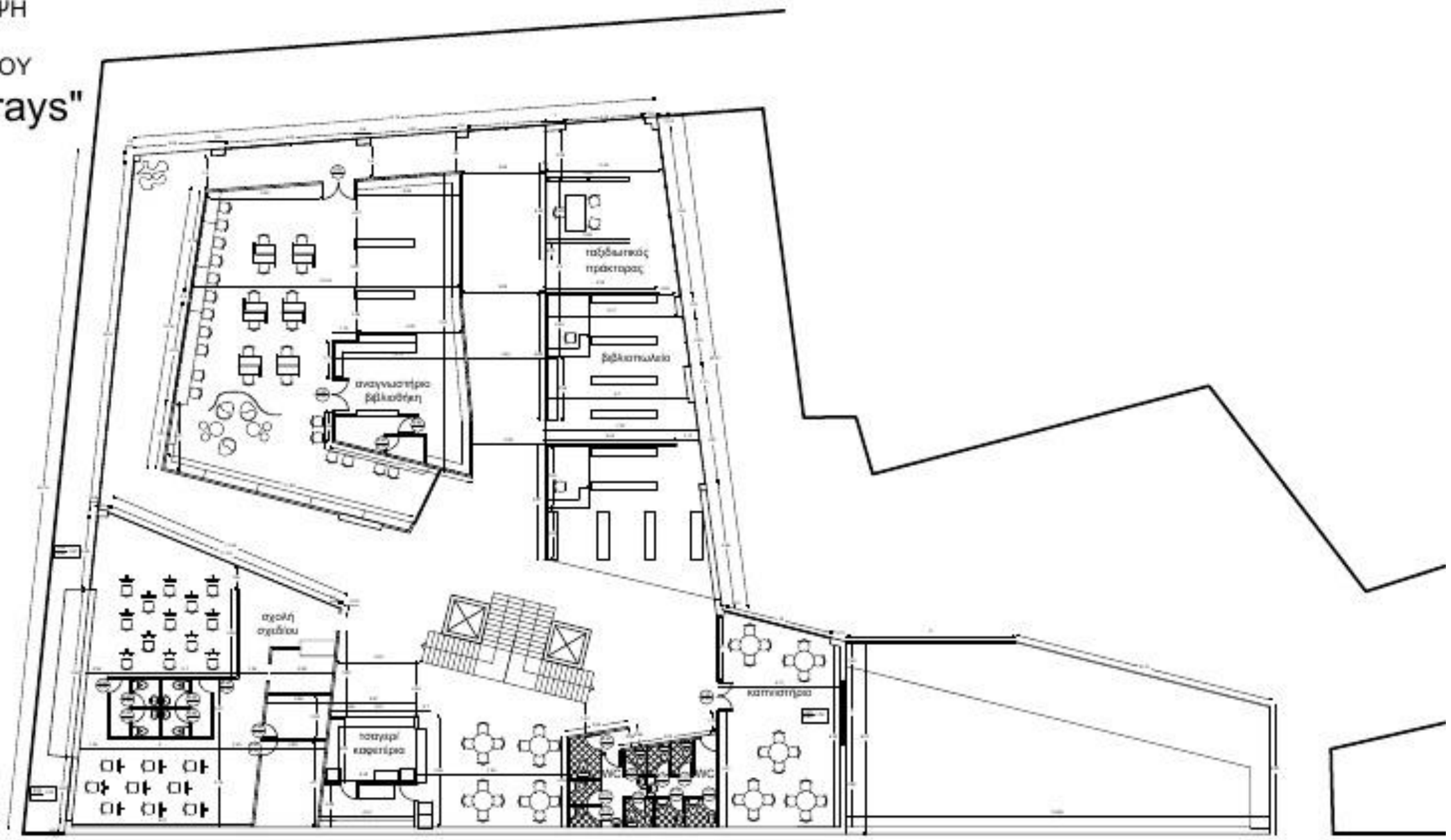
ΚΑΤΟΨΗ
1ου
ΟΡΟΦΟΥ

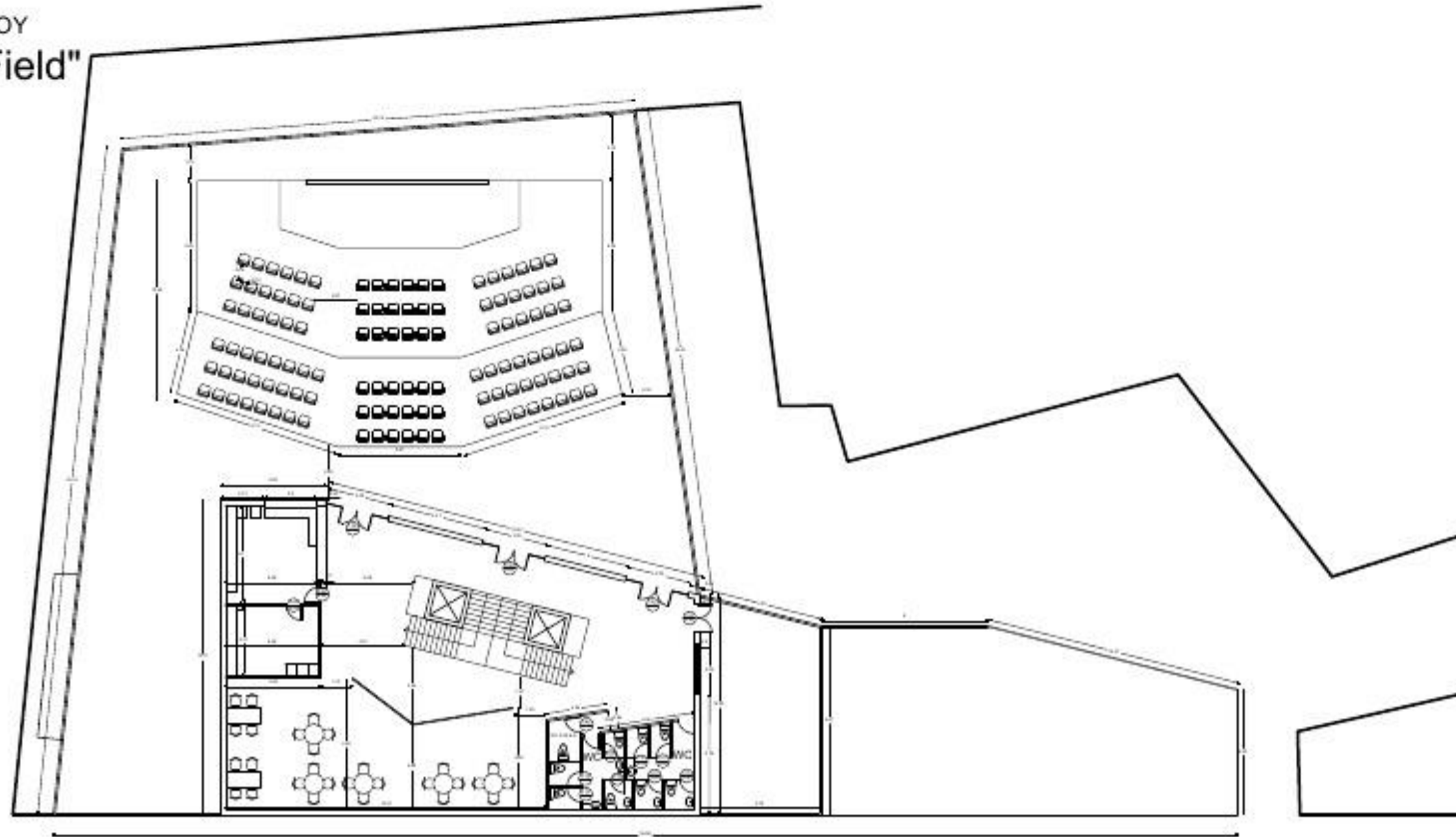
ΚΑΤΟΨΗ
2ου
ΟΡΟΦΟΥ
"REshop "

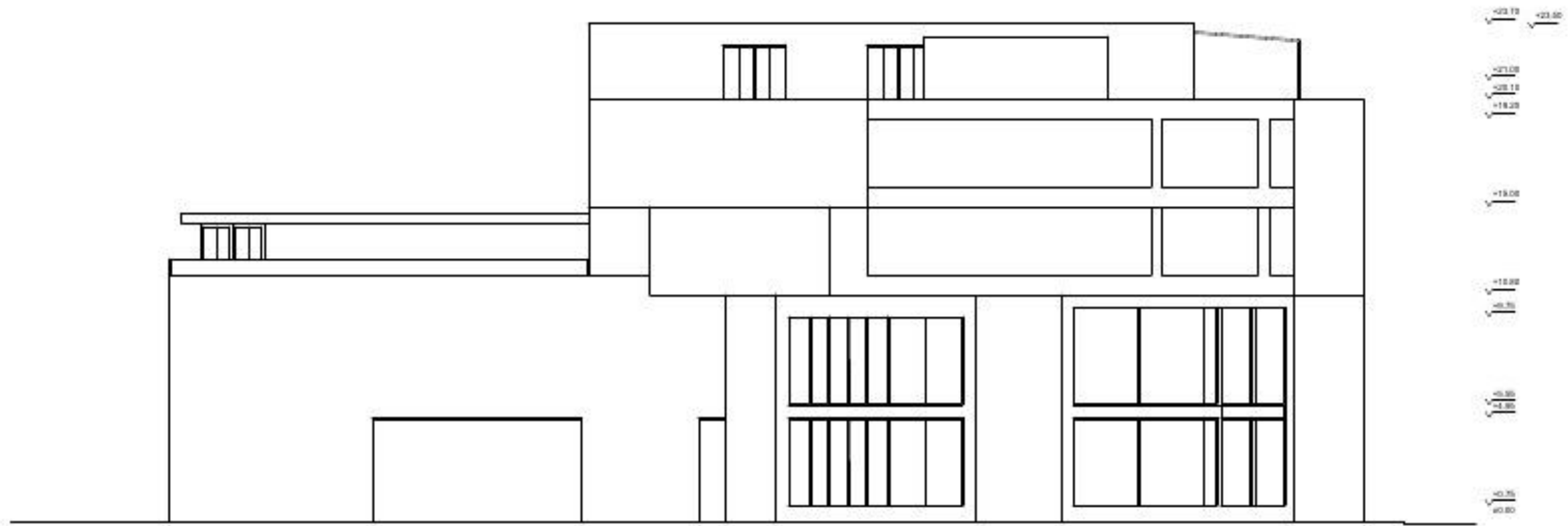

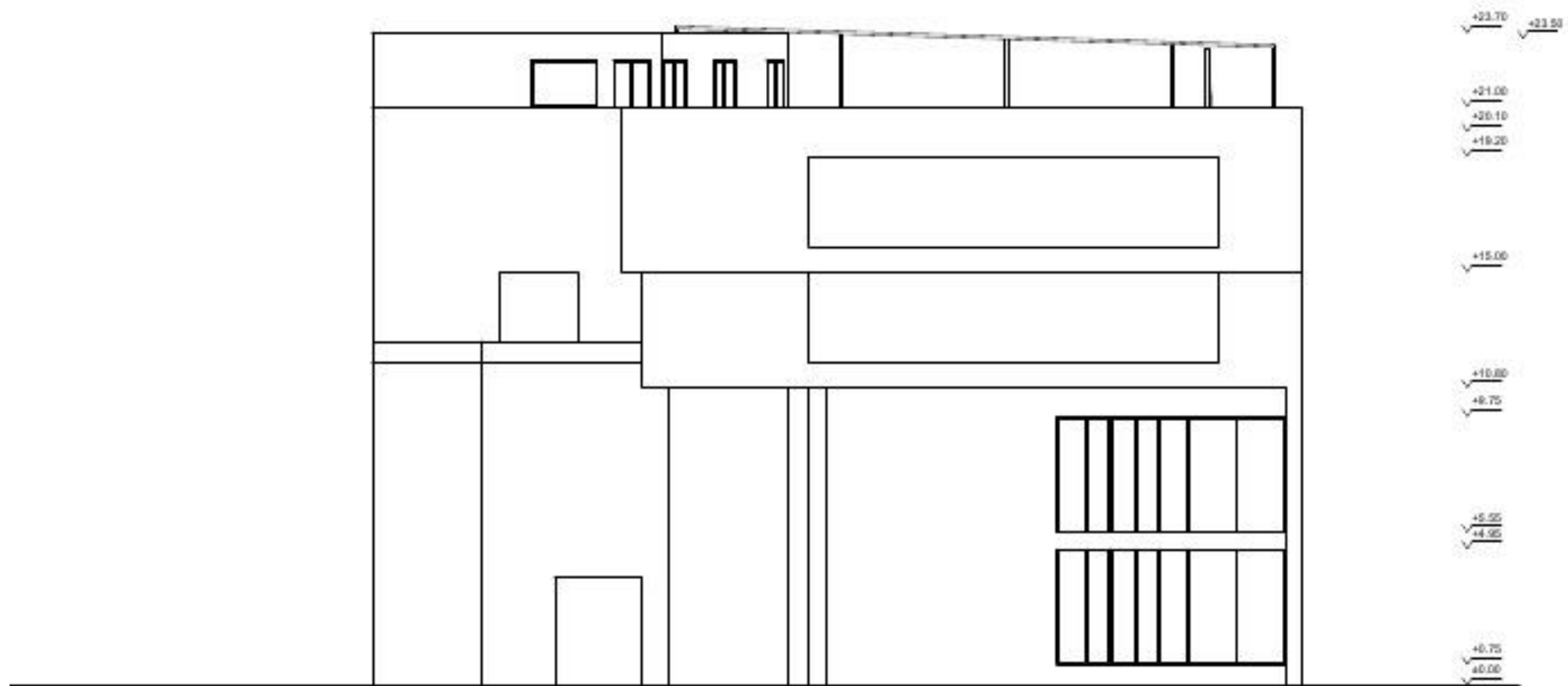
ΚΑΤΟΨΗ
3ου
ΟΡΟΦΟΥ
"God rays"

ΚΑΤΟΨΗ
4ου
ΟΡΟΦΟΥ
"Sky Field"

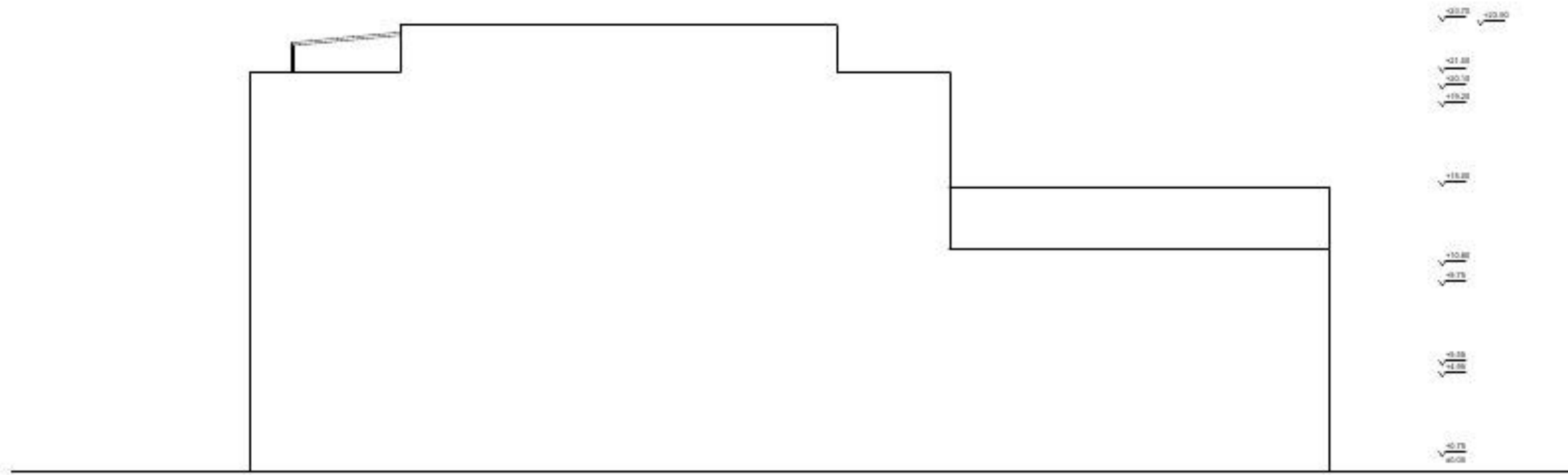

- ✓ +23.70
- ✓ +23.50
- ✓ +21.00
- ✓ +20.10
- ✓ +19.20
- ✓ +15.00
- ✓ +10.80
- ✓ +9.75
- ✓ +5.55
- ✓ +4.95
- ✓ +0.75
- ✓ ±0.00

Φωτογραφική απεικόνιση

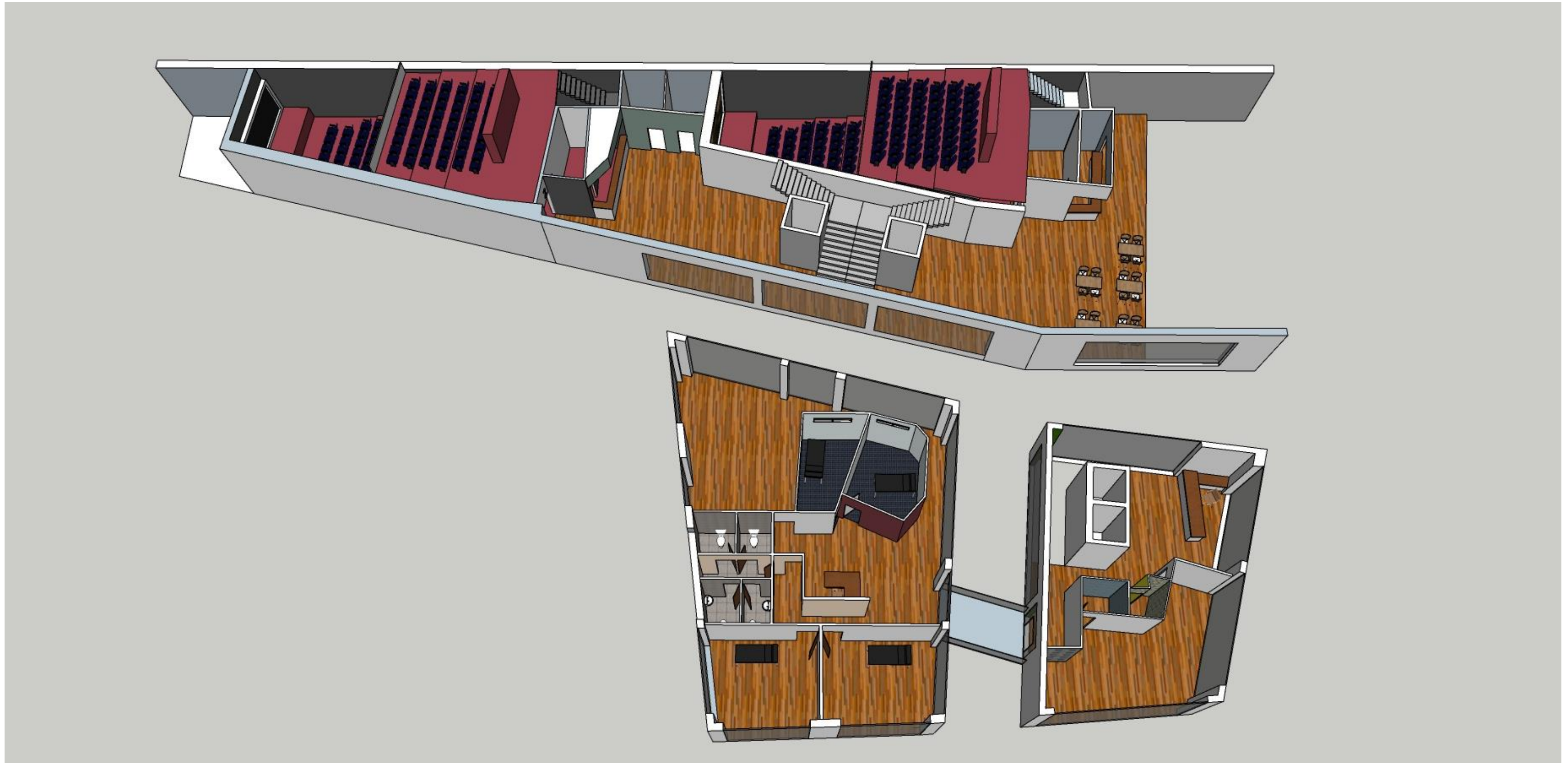

Ισόγειο

1^{ος} όροφος

2^{ος} όροφος

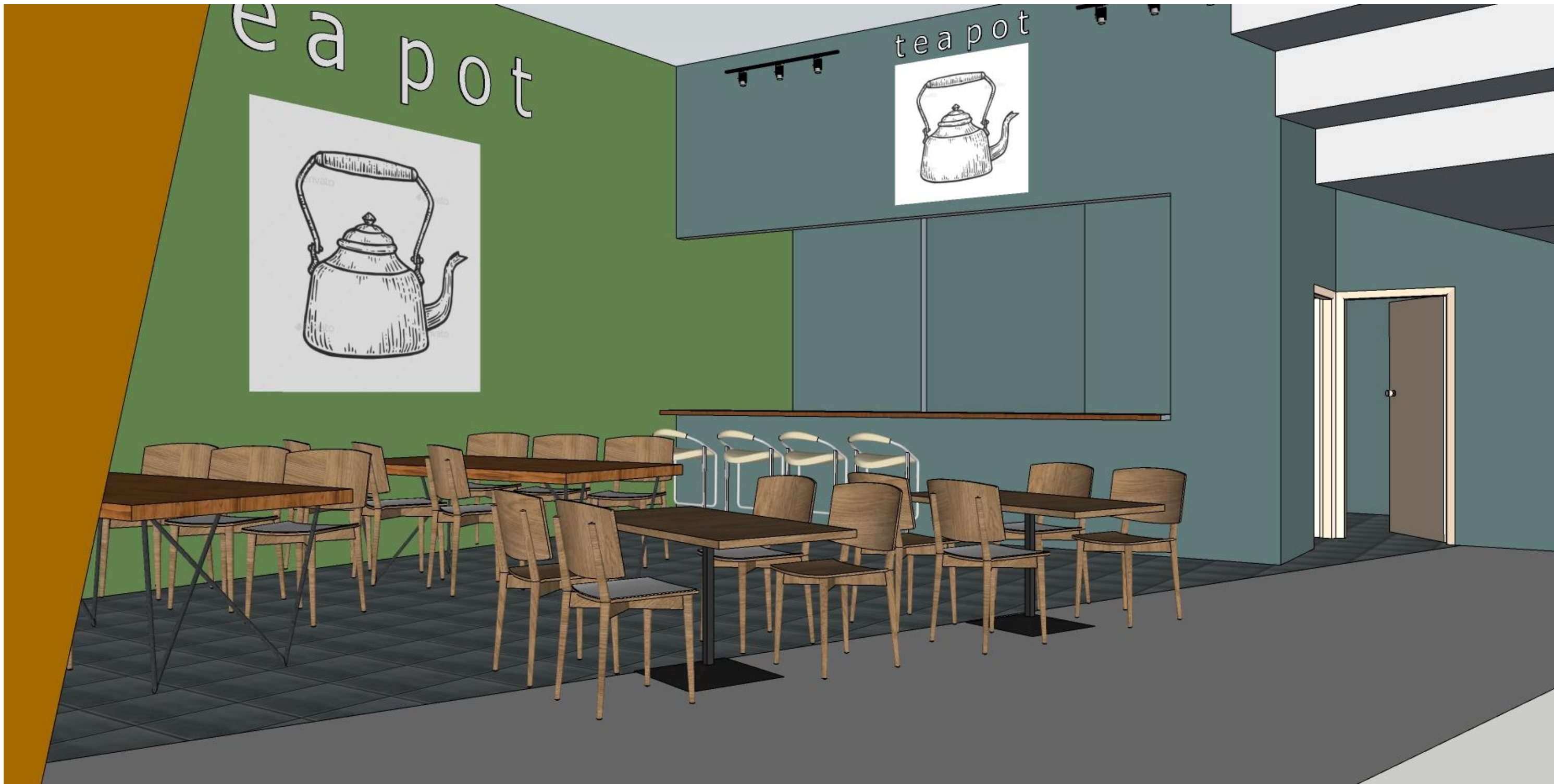

3^{ος} όροφος

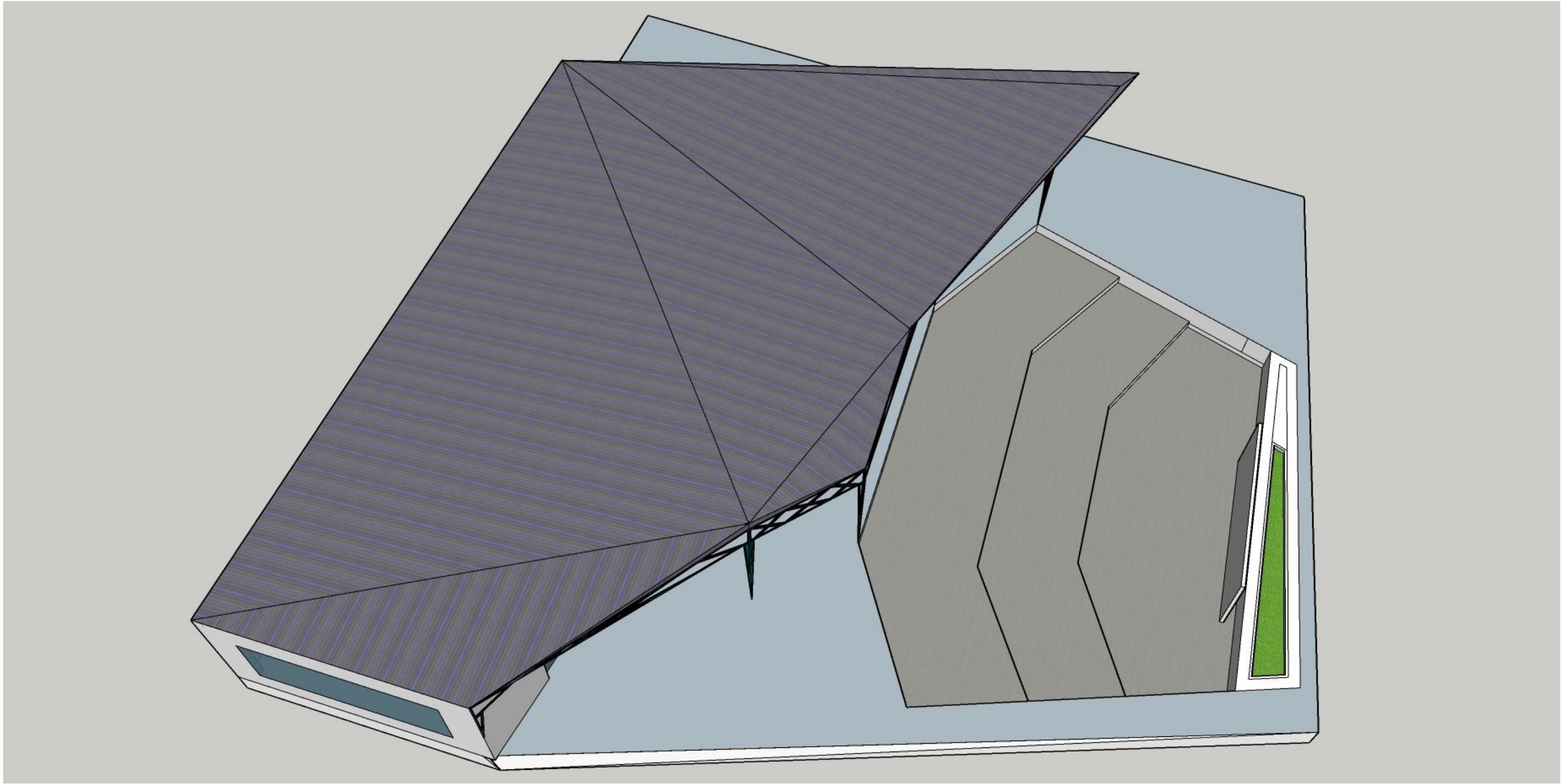

4^{ος} όροφος

Τέλος, ανακεφαλαιώνουμε με μία λίστα των καταστημάτων και λειτουργιών ανά όροφο, μαζί με το εκάστοτε εμβαδό που λαμβάνουνε.

Ισόγειο:

Καφετέρια «Volta coffee house» , εμβαδό: 100.67τ.μ.

Κατάστημα ένδυσης «Μπλέ», εμβαδό: 129.25 τ.μ.

Προϊόντα άρτου «Φούρνος / Bakery», εμβαδό: 50.84 τ.μ. (εκ των οποίων τουαλέτα τα 8.98 τ.μ.)

Καφέ – εστιατόριο «Περιστέρη» (αφιερωμένο στο όνομα του εμπνευστή του Κρονίου,Περιστέρη Κωστόπουλο), εμβαδό: 142,63 τ.μ.(εκ των οποίων τουαλέτα τα: 19.38 τ.μ.)

Αίθουσα κινηματογράφου 1, εμβαδό: 123.52 τ.μ.

Αίθουσα κινηματογράφου 2, εμβαδό: 124.10 τ.μ.

Τουαλέτες κινηματογράφου, εμβαδό: 10.45 τ.μ.

Κλιμακοστάσιο, εμβαδό: 26.72 τ.μ.

Σύνολο εμβαδού χρήσεων: 716.56 τ.μ.

Σύνολο κοινόχρηστου εμβαδού: 281.75 τ.μ.

1^{ος} όροφος:

Αίθουσα κινηματογράφου 1, εξώστης, εμβαδό: 65.59 τ.μ.

Αίθουσα κινηματογράφου 2,εξώστης, εμβαδό: 65.59 τ.μ.

Τουαλέτες κινηματογράφου, εμβαδό: 10.45 τ.μ.

Φυσιοθεραπεία – αποκατάσταση, εμβαδό: 100.64 τ.μ. (εκ των οποίων τουαλέτα τα 7.25 τ.μ.)

Κέντρο μασάζ, γιόγκα, βελονοθεραπεία, υδροθεραπεία, εμβαδό: 181.86 τ.μ.(εκ των οποίων τουαλέτα τα 18.72 τ.μ.)

Κλιμακοστάσιο, εμβαδό: 26.72 τ.μ.

Σύνολο εμβαδού χρήσεων: 716.56 τ.μ.

Σύνολο κοινόχρηστου εμβαδού: 178.37τ.μ.

2^{ος} όροφος

Καφετέρια- φυσικοί χυμοί, εμβαδό: 66.57 τ.μ.

Δερματοσιζείον, εμβαδό 100.92 τ.μ.(εκ των οποίων τουαλέτα τα 6.44 τ.μ.)

Ταξιδιωτικός πράκτορας ταξιδίων εσωτερικού, εμβαδό: 37.29 τ.μ.

Κατάστημα έλαιου κάνναβης, εμβαδό: 22.92 τ.μ.

Κατάστημα πώλησης τσαγιού και βοτάνων, εμβαδό: 33.28 τ.μ.

Lego shop, εμβαδό: 36.28 τ.μ.

Apple store, εμβαδό: 40.89 τ.μ.

Τσαγερί, εμβαδό: 52.08 τ.μ.

Καφετέρια – εστιατόριο «Volta»(εμπνευσμένο απο ήδη υπάρχων εστιατόριο στον χώρο μελέτης της εργασίας), εμβαδό: 181.12 τ.μ.

Καπνιστήριο,εμβαδό: 46.96 τ.μ.

Τουαλέτες ορόφου, εμβαδό: 30.33 τ.μ.

Κλιμακοστάσιο, εμβαδό: 26.72 τ.μ.

Σύνολο εμβαδού χρήσεων: 648.68 τ.μ.

Σύνολο κοινόχρηστου εμβαδού: 405.19 τ.μ.

3^{ος} όροφος

Αναγνωστήριο – βιβλιοθήκη, εμβαδό: 201.62 τ.μ.

Ταξιδιωτικός πράκτορας ταξιδίων εξωτερικού, εμβαδό: 47.53 τ.μ.

Βιβλιοπωλείο, εμβαδό: 49.12 τ.μ.

Βιβλιοπωλείο κόμιξ, εμβαδό: 48.57 τ.μ.

Σχολή σχεδίου «άρτιο», εμβαδό: 151.92 τ.μ.

Τσαγερί, εμβαδό: 56.46 τ.μ.

Καπνιστήριο, εμβαδό: 46.96 τ.μ.

Τουαλέτες ορόφου, εμβαδό: 30.33 τ.μ.

Κλιμακοστάσιο, εμβαδό: 26.72 τ.μ.

Σύνολο εμβαδού χρήσεων: 659.21 τ.μ.

Σύνολο κοινόχρηστου εμβαδού: 333.12 τ.μ.

4^{ος} όροφος

Θερινό αμφιθέατρο 120 θέσεων, εμβαδό: 237.02 τ.μ.

Καφέ – μπάρ, εμβαδό: 127.72 τ.μ.

Καπνιστήριο, εμβαδό: 57.27 τ.μ.

Τουαλέτες ορόφου, εμβαδό: 30.33 τ.μ.

Κλιμακοστάσιο, εμβαδό: 26.72 τ.μ.

Σύνολο εμβαδού χρήσεων: 479.06 τ.μ.

Σύνολο κοινόχρηστου εμβαδού: 435.39 τ.μ.

Ευχαριστίες στους γονείς μου, Αθηνά και Δημήτρη καθώς και στην επιβλέπουσα καθηγήτρια κ.Δέσποινα Λαγογιάννη

Σέρρες 2020

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Τα εμπορικά κέντρα στην Ελλάδα

πτυχιακή εργασία: Τζιαλαμάνη Βιργινία, επιβλεπων καθηγητής: Κυρνίζογλου Παντελής

Αλεξάνδρειο Τεχνολογικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα, Σχολή Διοίκησης και Οικονομίας, τμήμα Λογιστικής,

Θεσσαλονίκη 2012

Συνοπτική παρουσίαση βασικών αρχών σχεδιασμού του φέροντος οργανισμού κτιρίων απο οπλισμένο σκυρόδεμα

Μ.Μωρέττη, επικ. Καθηγητής Ε.Μ.Π.

Οδηγός μελετών για διδακτήρια όλων των βαθμίδων εκπαίδευσης,

Οργανισμός σχολικών κτιρίων Α.Ε., Αθήνα 2008

Σχεδιασμός μεταλλικών κατασκευών σύμφωνα με την Ευρωκώδικα 3

Διπλωματική εργασία: Μαρία – Κυριακή Τσαγκαροπούλου, Μαρία Τζιβιέρη

Επιβλέπωντες: Κωνσταντίνος Ρεπαπής, Γεώργιος Μαγείρου

Αθήνα 2017

Τελικό αρχιτεκτονικό προϊόν και αντίληψη του χρήστη. Ζητήματα ταυτότητας και σχεδιασμού του εμπορικού κέντρου

Μαρία Ν. Δανιήλ, αρχιτέκτων μηχανικός Α.Π.Θ, March U.C.L. 2010,

Τεχν.Χρον.Επιστημονικές εκδόσεις ΤΕΕ, Τεύχος

Εμπορικά – Ψυχαγωγικά κέντρα στην Αττική

Πτυχιακή εργασία: Μαλικούτη Σταματίνα, αρχιτέκτων μηχανικός Ε.Μ.Π.

Των φοιτητών: Μιχαλάκη Όρσια – Μαρία, Ανδριώτη Ιωάννα, Γραμματικοπούλου Κάννη

Πειραιάς 2008

Ειδικές Εφαρμογές απο σπλισμένο και προεντεταμένο σκυρόδεμα

Γ.Παναγόπουλος,καθηγητής εφαρμογών Τ.Ε.Ι. Σερρών

Ψηφιακά μέσα στις οπτικοακουστικές τέχνες

Κωνσταντίνος Κολοκυθάς,

έκδοση e-book: ΣΕΑΒ ΚΑΛΛΙΠΟΣ 2015

isbn 978 960 603 230 1 pdf online, epub

Τα σινεμά της Αθήνας

Δημήτρης Φύσσας, 2013

Έκδοση e-book: e-books4greeks

Isbn 978 618831 42 1 4

Η τεχνολογία ως εκφραστικό μέσο αρχιτεκτονικών εννοιών στον 20^ο αιώνα

Παναγιώτης Πάγκαλος

Εκδόσεις ΣΕΑΒ ΚΑΛΛΙΠΟΣ 2015

ISBN 978 960 603 366 7, pdf online: epub, ibooks#

Χώροι γραφείων – μια ιστορία αρχιτεκτονικής εσωτερικών χώρων

Ζωή Γεωργιάδου, Άρης Κλωνιζάκης, Μαρία Μοίρα, Διονυσία Φράγκου

Εκδόσεις ΣΕΑΒ ΚΑΛΛΙΠΟΣ 2015

ISBN 978 960 603 321 6 pdf online: epub

Βιώσιμες πόλεις: Προσαρμογή και ανθεκτικότητα σε περιόδους κρίσης.

Γρηγόριος Καυκαλάς, Αθηνά Βιτοπούλου, Γεωργία Γεμενετζή, Αθηνά Γιαννακού, Αναστασία Τασοπούλου

Εκδόσεις ΣΕΑΒ ΚΑΛΛΙΠΟΣ 2015

Isbn 978 960 603 177 9 pdf online: epub

Αρχές σύνθεσης

Ινστιτούτο τεχνολογίας υπολογιστών και εκδόσεων «Διόφαντος»

Τομέας εφαρμοσμένων τεχνών

Υπουργείο παιδείας έρευνας θρησκευμάτων, Ινστιτούτο εκπαιδευτικού πολιτισμού

Κωδ.:0-24-0149, isbn 978 960 06 3282 8

A history of architecture on the comparative method

Fletcher Banister, 1905

Εκδόσεις London Batsford, συλλογή: Robarts, Toronto

Για την αρχιτεκτονική. Δημοσιεύματα σε εφημερίδες, σε περιοδικά και σε βιβλία (1940 – 1982)

Άρης Κωνσταντινίδης

Πανεπιστημιακές εκδόσεις Κρήτης

Ένα συντακτικό της αρχιτεκτονικής σύνθεσης

Φατούρος Α. Δημήτριος

Κωδικός πολιτείας: 1586 – 0084

Εκδόσεις επίκεντρο, 2006

Isbn13: 978 960 6645 464

Ιστορία των Μεσαιωνικών Βαλκανίων

Κωνσταντίνος Μουστάκας

Έκδοση e-book: ΣΕΑΒ ΚΑΛΛΙΠΟΣ 2015

Isbn: 978 960 603 422 0

Pdf online: epub

Οικοδομική και αρχιτεκτονική σύνθεση

Ernst Neufert, 36^η γερμανική έκδοση 2000

Εκδόσεις Ν.Γκιούρδας

Isbn: 3 528 88651 – Χ

Isbn: 960 512 397 5

